

รายงานวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน
จังหวัดนนทบุรี

The Factors that Promote the Success of Small and Medium
Enterprises Entrepreneurs in Nonthaburi Province

โดย

จิรวุฒิ เชิญเกียรติประดับ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับเงินทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ปีการศึกษา 2560

ชื่องานวิจัย: ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

ชื่อผู้วิจัย : จิรวุฒิ เชิญเกียรติประดับ

ปีที่ทำงานวิจัยแล้วเสร็จ : 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีโดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี (2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 30-40 มากที่สุด มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด มีประเภทอาชีพธุรกิจบริการมากที่สุด โดยมีจำนวนพนักงาน 1-15 คนอยู่ในระดับมากที่สุด และจำนวนเงินทุนในการประกอบการน้อยกว่า 1,000,000 บาทอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนรายได้ต่อเดือนของการประกอบการน้อยกว่า 50,000 บาทอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของการประกอบเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยปัญหาและอุปสรรคของการประกอบเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด เช่น กั้น ผลการทดสอบสมมุติฐาน ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยด้านเงินทุน ปัจจัยด้านวัตถุดิบ ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับปัจจัยส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

Keywords: ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปัจจัยส่งเสริมความสำเร็จวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Research Title: The Factors that Promote the Success of Small and Medium Enterprises Entrepreneurs in Nonthaburi Province

Researcher: Jirawut Chearnkaitpradab

Year: 2018

Abstract

The Factors That Promote the success of small and medium enterprises Entrepreneurs in Nonthaburi province. The research Have objective (1) to study the success factors of small and medium enterprises in Nonthaburi province. (2) to study the problems and threats of small and medium enterprises in Nonthaburi province.

The research found that Small and medium enterprises entrepreneurs are women more than males. Most of the age 30-40 years. Entrepreneurs have the education of Bachelor's degree. The business has the most of service. The number of employees is 1-15. The investment in operation is less than 1,000,000 baht at the highest. The monthly income of the business is less than 50,000 baht. Factors that promote the success of capital business in operations are at the highest level. The problems and threats of capital operation in business are at the highest level as well as. Hypothesis Testing Results factor of Human resources, factor of Capital , factor of Raw material, factor of machinery and tools with personal factor used in small and medium enterprises were not significantly different.

Keywords: Small and Medium Entrepreneur, Factors that promote the success of small and medium enterprises

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน
จังหวัดนนทบุรีผู้วิจัยขอขอบคุณ ผศ.ดร.เดชาพันธ์ รัฐศาสนศาสตร์. และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีที่ช่วยในการให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ได้ให้ทุนในการทำวิจัย ณ ที่นี้

จิรวุฒิ เชิญเกียรติประดับ

สิงหาคม 2561

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.4 สมมุติฐานการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ	5
2.2 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ประกอบการ.....	8
2.3 ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจขนาดเล็กประสบความสำเร็จ	12
2.4 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและลักษณะทางธุรกิจของจังหวัดนนทบุรี	15
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
2.6 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
3.1 แบบของการวิจัย.....	23
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	24
3.4 การเก็บรวบรวม.....	27
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	31
4.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมในจังหวัดนนทบุรี.....	36
4.3 การทดสอบสมมุติฐาน.....	40
4.4 ผลการสัมภาษณ์ ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี.....	82
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	86
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	86
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	91
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	95

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ข้อกำหนดการจัดตั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	16
2.2 จำนวนสถานประกอบการจำแนกตามประเภท	18
4.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	31
4.2 ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง	32
4.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	32
4.4 ประเภทอาชีพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	33
4.5 จำนวนพนักงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	33
4.6 เงินทุนในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	34
4.7 รายได้ต่อเดือนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	34
4.8 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	35
4.9 ปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	35
4.10 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	36
4.11 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเงินทุนในการประกอบธุรกิจ	37
4.12 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจ	38
4.13 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือในการประกอบ กิจการ.....	39
4.14 ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับเพศ.....	41
4.15 ปัจจัยด้านเงินทุนกับการดำเนินการประกอบธุรกิจกับเพศ	42
4.16 ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับเพศ.....	43
4.17 ปัจจัยด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือในการประกอบกิจการกับเพศ.....	44
4.18 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับอายุ	45
4.19 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการประกอบธุรกิจกับอายุ	46
4.20 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับอายุ	47
4.21 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือในการประกอบกิจการกับอายุ	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับพนักงาน	50
4.23 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินการประกอบธุรกิจกับพนักงาน	52
4.24 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับพนักงาน	54
4.25 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือในการประกอบกิจการกับพนักงาน	55
4.26 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับเงินทุน	57
4.27 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการประกอบธุรกิจกับทุน	58
4.28 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับทุน	60
4.29 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือในการประกอบธุรกิจกับทุน	61
4.30 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับรายได้	63
4.31 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการประกอบธุรกิจกับรายได้	65
4.32 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับรายได้	66
4.33 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือในการประกอบธุรกิจกับรายได้	68
4.34 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ	69
4.35 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ	70
4.36 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ	72
4.37 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ	74
4.38 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับการศึกษา	76
4.39 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการประกอบธุรกิจกับการศึกษา	77
4.40 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับการศึกษา	78
4.41 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือในการประกอบธุรกิจกับการศึกษา	80

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	21

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลังจากการครบรอบการลอยตัวค่าเงินบาทเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นระยะเวลา 20 ปี ที่ผ่านพ้นมาแล้วและการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในประเทศไทยในครั้งนั้นที่ทั่วโลกเรียกว่าวิกฤติต้มยำกุ้งได้ส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจในส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคพาณิชย์กรรม ตลอดจน สถาบันการเงินต่าง ๆ ไปทั่วประเทศไทยและยังส่งผลมายังการจ้างงานและการบริโภค ผลกระทบมีลักษณะเป็นลูกโซ่เกี่ยวพันกันทำให้ปัญหาต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะรุนแรงขึ้น โดยรัฐบาลในขณะนั้นได้ทำการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือที่เรียกกันว่า “SMEs” ประกอบด้วย กิจกรรมหลายประเภท ทั้งภาคการผลิต การค้า และการบริการ จัดได้ว่าเป็นกลุ่มวิสาหกิจส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งมีความสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเมื่อเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาในปี พ.ศ. 2551 นั้นทำให้เกิดผลทบทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอีกครั้งหนึ่งโดยธุรกิจขนาดใหญ่ได้รับผลกระทบจากความล้มเหลวของการล้มละลายของระบบเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกา แต่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมก็ยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนให้ระบบเศรษฐกิจของไทยอยู่ได้ ประกอบกับสถานการณ์ปัจจุบันประเทศไทยต้องเปิดเสรี ในภาคการลงทุน การบริการ และการค้า ทำให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประสบภาวะที่ต้องแข่งขันกับกิจการในลักษณะเดียวกันมากยิ่งขึ้นทั้งในระดับภายในประเทศและระดับนานาชาติ การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงเป็นเครื่องจักรสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับระบบเศรษฐกิจ และภายใต้ภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำนั้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลับมีความคล่องตัวในการปรับตัวได้ดีกว่าธุรกิจขนาดใหญ่และกลายเป็นผู้มีบทบาทในการช่วยลดความเสี่ยงของระบบเศรษฐกิจได้ ในอดีตวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมถูกจัดให้เป็น “ซัพพอร์ตติง อินดัสตรี” (Supporting industry) โดยถูกบ่งชี้ความอยู่รอดไว้กับวิสาหกิจขนาดใหญ่ ซึ่งเมื่อวิกฤติเศรษฐกิจเช่นปัจจุบันที่กำลังเผชิญอยู่ จนวิสาหกิจขนาดใหญ่แปรปรวน ทำให้ ซัพพอร์ตติง อินดัสตรี เหล่านี้ก็พลอยล้มระเนระนาดตามไปด้วยดังนั้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ จากการศึกษาข้อมูลพบว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ GDP SME ในไตรมาส แรก ของปี 2559 ขยายตัวร้อยละ 5.1 นับเป็นการขยายตัว 7 ไตรมาสติดต่อกัน โดยมี มูลค่า 1.49 ล้านล้านบาท โดยสัดส่วน GDP ของ SME ปี 2559 ขยับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.3 จากร้อย ละ 41.1 ในปี 2558 และการส่งออกของ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเดือนมีนาคม ปี 2559 มีมูลค่า 200,043 ล้านบาท ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 22.0 และจากสถิติ การจัดตั้งและสิ้นสภาพกิจการเดือนมีนาคม 2559 พบว่า ในส่วนการจัดตั้งกิจการ ใหม่ในระดับประเทศ มีจำนวน 6,176 ราย ขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 8.4 ส่วนการยกเลิกกิจการมีจำนวน 1,183 ราย ขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน ของปีก่อน ร้อยละ 0.2 (สำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม , 2560 : ออนไลน์) จากข้อมูลดังกล่าวจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทยเป็น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประมาณ 99.5% ซึ่งมีประมาณ 2,000,000 ราย กลุ่มขับเคลื่อน GDP คือธุรกิจรายใหญ่มีประมาณ 2,000 ราย แต่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความเกี่ยวข้องกับคนมากกว่าซึ่งรองรับการจ้างงานประมาณ 70% การผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ขายในประเทศ 70% ส่งออก 30% ตลาดของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่อยู่ในประเทศ (บริษัทประกันสินทรัพย์สินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม, 2560 : ออนไลน์) แต่อย่างไรก็ตาม การที่ภาครัฐ ได้เล็งเห็นความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและจึงหันมาทำการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากบทบาทต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้มีการพัฒนาในด้านคุณภาพและมาตรฐานต่าง ๆ เช่น การที่รัฐบาลจัดอบรมเสริมความรู้ที่เกี่ยวข้องให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจจึงเป็นผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีคุณภาพเริ่มเป็นคู่แข่งที่สำคัญและส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขาดจรรยาบรรณต้องล้มเลิกกิจการไป การที่ธุรกิจขนาดกลางและย่อมมีการดำเนินงานที่เป็นอิสระ การบริหารมีความคล่องตัว และมีต้นทุนดำเนินงานต่ำกว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและมีอัตราการจ้างงานสูงในขณะที่วิสาหกิจขนาดใหญ่ต้องใช้เวลาในการเติบโตและใช้เวลาในการก่อตั้งนาน ก็ล้วนแล้วแต่เป็นเหตุจูงใจให้ผู้ประกอบการจำนวนมากให้ความสนใจในการเข้ามาจัดตั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มมากขึ้น โดยมีส่วนช่วยและเป็นประโยชน์ในทางเศรษฐกิจเช่นเดียวกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ คือสร้างรายได้ให้กับชุมชนและประเทศ เกิดการกระจายรายได้มากขึ้น จำนวนคนว่างงานลดน้อยลง

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบผลสำเร็จ มีความมั่นคง ก็จะสามารถขยายกิจการไปเป็นวิสาหกิจขนาดใหญ่ได้ในอนาคต วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว มีด้วยกันหลายปัจจัยให้พิจารณาได้แก่ ปัจจัยด้านเงินทุน ทรัพยากรหรือวัตถุดิบในการผลิต การขาดแคลนเทคโนโลยีที่ทันสมัย บุคลากรการขาดความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีโดยปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญต่อ

การดำเนินธุรกิจและสามารถทำนายถึงการประสบความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคตได้

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีได้แก่อะไรบ้าง

1.2.2 ปัญหาและอุปสรรคของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีมีอะไรบ้าง

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

1.3.2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยด้านเงินทุน ปัจจัยด้านวัตถุดิบ และปัจจัยด้านเครื่องจักร ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีที่เป็นบุคคลธรรมดาทุกประเภท ประกอบไปด้วย ธุรกิจบริการ การพาณิชย์กรรม การผลิตสินค้าอุปโภคและบริโภค โดยศึกษาตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4.อาชีพ และ 5.จำนวนพนักงาน 6.จำนวนเงินทุน 7.รายได้

ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย 1. ด้านทรัพยากรมนุษย์ 2. ด้านเงินทุน 3. ด้านวัตถุดิบ และ 4. ด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือ

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของจังหวัดนนทบุรีเป็นบุคคลธรรมดา 21,698 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560)

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2560 ถึง 30 ตุลาคม 2560

1.5.4 ขอบเขตด้านสถานที่ จังหวัดนนทบุรี

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 วิสาหกิจขนาดกลาง หมายถึง ธุรกิจที่มีจำนวนคนงานไม่เกิน 50-200 คน เงินทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท

1.6.2 วิสาหกิจขนาดย่อม หมายถึง ธุรกิจจำนวนคนงานไม่เกิน 50 คน เงินทุนไม่เกิน 20 ล้านบาท

1.6.3 ธุรกิจการค้า หมายถึง ธุรกิจที่ทำการเกี่ยวข้องกับการขายสินค้าหรือบริการให้กับองค์กรที่ซื้อไปเพื่อการขายต่อหรือเพื่อใช้ในทางธุรกิจ

1.6.4 ธุรกิจบริการ หมายถึง ธุรกิจหมายถึง ธุรกิจที่ใช้พนักงานบริการตอบสนองความต้องการของลูกค้าหรือองค์กร

1.6.5 ธุรกิจการผลิต หมายถึงธุรกิจที่ทำการแปรสภาพปัจจัยการผลิตโดยอาศัยกระบวนการผลิตในการแปลงสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้า หรือบริการ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทราบถึงปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้

1.7.2 ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมและรวบรวม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจากหนังสือ เอกสาร บทความ และรายงานวิจัยต่าง ๆ แนวความคิด ทฤษฎีที่นำมาศึกษาประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

- 2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ
- 2.2 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ประกอบการ
- 2.3 ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจขนาดย่อมประสบความสำเร็จ
- 2.4 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและลักษณะทางธุรกิจของจังหวัดนนทบุรี
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีหลักการจัดการ ทฤษฎีบริหาร แนวคิดการเป็นผู้ประกอบการหน้าใหม่

นักทฤษฎีและนักวิชาการทางด้านจัดการได้มีการยกย่องถึงการจัดการสมัยใหม่ที่ประสบความสำเร็จของ Henri Fayol (ค.ศ.1916) ที่ใช้หลักการบริหารและหลักการจัดการทั้ง 17 ข้อ โดยนิยามความหมายทั้งสองได้มีความแตกต่างกันนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยนี้ จากการศึกษาการบริหารจัดการในการประกอบธุรกิจวิสาหกิจของชุมชนหรือของภาคองค์กรทางธุรกิจที่ประกอบไปด้วยกลุ่มชุมชนหรือ เจ้าของธุรกิจวิสาหกิจขนาดย่อมหรือการรวมกลุ่มของสมาชิกในหมู่บ้านหรือการรวมสมาชิกของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางอันประกอบไปด้วยห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนไม่จำกัด ตลอดจนบริษัทต่าง ๆ ที่มีทุนจดทะเบียนอยู่ในขนาดของวิสาหกิจขนาดกลางนั้นหลักการในการบริหารจัดการทางธุรกิจย่อมมีความสำคัญในการที่จะทำให้วิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อมนั้นสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ในหลากหลาย

ของการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจโดยการนำหลักการจัดการหรือหลักการในการบริหารมาปรับใช้ในการประกอบกิจกรรมทางธุรกิจเพื่อให้ประสบความสำเร็จในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ทฤษฎีหลักการจัดการ (Management theory) อาจกล่าวได้ว่าการบริหารหรือการจัดการ โดยใช้ความรู้สึกส่วนตนในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมทางการธุรกิจ โดยไม่เน้นความสำคัญของการใช้ระบบวิธีในการประมวลผลความคิดออกมาเป็นการปฏิบัติเป็นความรู้ที่เป็นสากล และสามารถประยุกต์ใช้ได้กับองค์กรทุกประเภท ซึ่งจะมีความแตกต่างจากความรู้ในบางแขนงวิชา ที่สามารถนำไปใช้ได้โดยการ เฉพาะในองค์กรธุรกิจบางประเภทเท่านั้น ดังนั้นการประยุกต์ศาสตร์ (Science) โดยนำเอาองค์ความรู้ที่มีการศึกษาค้นคว้า ทดลองจนได้รับการยอมรับกันอย่างเป็นสากล และการนำ ศิลปะ (Art) มาประยุกต์ใช้หรือการนำมาปรับใช้ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์จริงในการปฏิบัติงานเพื่อให้ในการบริหารงานภายองค์กรประสบความสำเร็จดังที่องค์กรได้ตั้งหมายไว้

ทฤษฎีการจัดการ คือ การกำหนดข้อสันนิษฐานได้มาจากวิธีการตรรกวิทยาศาสตร์ ทำให้เกิดกฎเกณฑ์ที่ได้จากสังเกตและการทดลอง มิใช่เกิดจากศึกษา ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของงานช่วยผู้บริหารในการวิเคราะห์งานเพื่อการปรับปรุงให้งานดีขึ้นตรงกับความต้องการของสังคมทันสมัยกับโลกที่กำลังพัฒนา

ทฤษฎีบริหาร (Administrative Theory) คือ การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน อย่างเป็นกระบวนการและมีระบบภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่

สรุปได้ว่าทฤษฎีการจัดการและ ทฤษฎีบริหารทั้งสองทฤษฎีนั้น ใช้เทคนิควิธีการต่างการบริหารที่คล้ายกันโดยจะคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและความต้องการของบุคคลในหน่วยงานเป็นหลักมากกว่าที่จะแสวงหาวิธีการอันดีเลิศมาใช้ในการทำงานโดยใช้ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาในการพิจารณา โดยมุ่งเน้นให้ผู้บริหารรู้จักใช้ศาสตร์และศิลปะมาบริหารตลอดจนทรัพยากรที่มีความแตกต่างกันอยู่ในหน่วยงาน เช่น ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความแตกต่างระหว่างระเบียบกฎเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ และการควบคุมงาน ความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์กรหรือความแตกต่างระหว่างเป้าหมายการดำเนินงานขององค์กร

Henri Fayol (อ้างถึงใน สาคร สุขศรีวงศ์, 2559: 45) ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้บุกเบิกแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการเชิงบริหาร (Administrative Management) จนได้รับการยอมรับในการนำหลักการบริหารงานมาใช้และประสบความสำเร็จว่าเป็น “บิดาของการจัดการสมัยใหม่” โดยได้กำหนดกิจกรรมหลักของธุรกิจและหน้าที่ของกระบวนการบริหารไว้ 5 ขั้นตอน และหน้าที่ของการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จ 17 ข้อ

กระบวนการบริหาร (Management Process)

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การสั่งการ (Directing)
4. การประสานงาน (Coordinating)
5. การควบคุม (Controlling)

หลักการบริหารงาน (Management Principles)

6. การแบ่งงานกันทำ
7. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นของคู่กัน
8. วินัยจรรยา รักษาระเบียบ
9. เอกภาพในการสั่งการ
10. เอกภาพในการควบคุม
11. ถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว
12. ผลประโยชน์ตอบแทนเหมาะสมกับงานและความสามารถ
13. อำนาจในการบริหารจะรวมอยู่ส่วนกลาง
14. สายการบังคับบัญชา ตั้งแต่ระดับบนจนถึงระดับล่าง ติดต่อกันลำดับขั้น
15. คำสั่งและระเบียบข้อบังคับ กำหนดแน่นอน ชัดเจน เข้าใจตรงกัน
16. ความเสมอภาค ให้ความยุติธรรมทั่วทุกคน
17. ความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกันในงานที่ทำ
18. ความคิดริเริ่มในการทำงาน ให้โอกาสแก่คนงานได้แสดงความคิดเห็น
19. ความสามัคคี ทำงานเป็นทีม

2.2. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

2.2.1 แนวคิดการเป็นผู้ประกอบการหน้าใหม่

การประกอบธุรกิจของผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นเป็นที่นิยมและแพร่หลายเป็นอย่างมากของผู้ประกอบการหน้าใหม่ดังนั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจในความหมายของนิยามของคำว่าผู้ประกอบการและแนวคิดของการเป็นผู้ประกอบการดังนี้

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึงบุคคลผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยนำทรัพยากรต่าง ๆ มาดำเนินงานบริหารจัดการจัดระเบียบและบริหารองค์การธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) หมายถึงการแสวงหาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจว่าโอกาสที่เกิดขึ้นจะสามารถสร้างแรงบันดาลใจหรือสร้างสรรค์บางสิ่งบางอย่างขึ้นใหม่อย่างไร และโอกาสนั้นถูกค้นพบหรือถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยกลุ่มบุคคลโดยเฉพาะเพื่อประโยชน์ให้กับตนเองหรือพัฒนาปรับปรุงขึ้นเพื่อให้เกิดผลกว้างขวางมากขึ้น(อ้างถึงใน ธนวุฒิ พิมพ์กี, 2556)

ธุรกิจ (Business) หมายถึง กิจกรรมที่ดำเนินการโดยบุคคลหรือองค์การเพื่อก่อให้เกิดรายได้โดยมุ่งหวังกำไร

การเป็นผู้ประกอบการทางธุรกิจ (Business Entrepreneur) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลทำหน้าที่รับผิดชอบแสวงหาโอกาสที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางธุรกิจโดยมุ่งหวังกำไรเป็นผลตอบแทน

การประกอบธุรกิจสมัยใหม่ (Modern Business Enterprise) หมายถึงกระบวนการประสานทรัพยากรต่าง ๆ มาแปรสภาพตามกรรมวิธีการผลิตสมัยใหม่ให้เป็นสินค้าและบริการแล้วจำหน่ายสินค้าเหล่านี้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคโดยได้นับกำไรเป็นผลตอบแทน

การจัดการธุรกิจสมัยใหม่ (Modern Business Management) หมายถึงกระบวนการทำงานให้สำเร็จด้วยวิธีการใช้บุคคลอื่นให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การทำธุรกิจจำเป็นจะต้องมีสัญชาตญาณของความเป็นผู้ประกอบการ และมีความขวนขวายในการหาช่องทางในการลงทุนทำธุรกิจอยู่เสมอ ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการได้นั้นจำเป็นจะต้องศึกษากับปัญหาอุปสรรค ที่จะเกิดขึ้น จากการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีหลายประการประกอบกัน ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการอาจจะไม่จำเป็นจะต้องมีให้ครบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่จำเป็นบางข้อที่ควรจะมี ดังนั้นขอให้พิจารณาตนเองว่าขาดข้อใดบ้าง เห็นสมควรที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นก็จะเป็นประโยชน์ คุณลักษณะดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติตนในทางที่ควรและเป็นปัจจัยพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตของสังคมไทยและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการเป็นผู้ประกอบการโดยประกอบด้วย 3 คุณลักษณะและ 2 เงื่อนไขดังนี้

1. ความพอประมาณหมายถึงความพอดีไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไปโดยไม่เบียดตนเองและผู้อื่น
2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล
3. มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวหมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมในการรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอนาคตจากเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปเงื่อนไขในการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในพอเพียงนั้น จะต้องทำการอาศัยเงื่อนไขทั้ง 2 ประการคือ
4. ความรู้ ประกอบไปด้วยความรู้ที่เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านต่าง ๆ อย่างรอบคอบ

โดยนำความรู้นั้นมาพิจารณาทำการเชื่อมโยงกับแผนงานและทำการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนอย่างระมัดระวัง

5. คุณธรรม ประกอบด้วยการมีหลักการและตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความ

อดทน ความเพียร และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิตโดยการนำแนวความคิดเรื่องเศรษฐกิจพอมาใช้จะทำให้เกิดการพัฒนาที่สมบูรณ์และยั่งยืนและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกด้านและยังเป็นปัจจัย ที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการดำเนินธุรกิจอย่างไม่ประมาทและรอบคอบ

2.2.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบการ

1. ต้องเป็นนักแสวงหาโอกาส คือจะต้องเป็นผู้มองเห็นโอกาสและหาช่องทางทางการค้าได้ตลอดเวลา แม้จะตกอยู่ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ
2. ต้องเป็นนักเสี่ยง ต้องกล้าได้กล้าเสีย พร้อมทั้งจะดำเนินการทันทีเมื่อมองเห็นโอกาส อย่ามัวรีรอ มิฉะนั้นจะสายเกินไป ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ
3. ต้องเป็นคนมีความคิดริเริ่ม หรือสร้างสรรค์ ในการผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ ออกสู่ตลาดที่มีสภาพการแข่งขันสูง
4. ต้องเป็นคนที่ไม่ท้อถอยง่าย มีความอดทน โดยเฉพาะระยะเริ่มก่อตั้งธุรกิจ จะต้องประสบกับปัญหามากมาย ถ้าแก่หรือผู้ประกอบการที่ยืนหยัดอยู่ได้ จะต้องเป็นคนที่มีความอดทนสูง
5. ต้องเป็นคนที่ใฝ่รู้อยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาทำให้สามารถปรับตัวได้เสมอ

6. ต้องเป็นคนที่มีความยืดหยุ่นกว้างไกล ทำให้ธุรกิจมีทิศทางที่ชัดเจนไม่เดินทางออกนอกกลุ่มนอกทาง สามารถมุ่งไปสู่อนาคตด้วยเป้าหมายที่วางไว้อย่างแน่นอน

7. ต้องมีเครือข่ายดี เพื่อที่จะทำได้ประโยชน์ทั้งด้านข้อมูล และการได้รับความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ จากเพื่อน ๆ หรือเครือข่ายได้เป็นอย่างดี

2.2.4 คุณสมบัติเฉพาะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

ผู้ประกอบการทางธุรกิจแต่ละรายย่อมมีความพร้อมที่ประกอบธุรกิจแตกต่างกันซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดธุรกิจที่แตกต่างกันออกไปโดยผู้ประกอบการแต่ละรายล้วนแล้วแต่มีคุณสมบัติที่คล้ายกันและทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจไปด้วย

1. ความมุ่งมั่น ปรารถนาและพยายามที่จะดำเนินธุรกิจให้สำเร็จให้ได้ (Passion) มิฉะนั้นจะทำให้สูญเสียทั้งเงินทุนและเวลา

2. มีความสามารถในการตัดสินใจในภาวะวิกฤต ด้วยการตรวจสอบทุกอย่างอย่างรอบคอบ (Determination) ไม่ปล่อยให้ตนเองตกอยู่ในภาวะความเสี่ยงการประกอบธุรกิจโดยเชื่อมั่นว่าจะฝ่าฟันอุปสรรคตลอดจนแก้ไขปัญหาที่เกิดจากความเสี่ยงนั้นได้และประสบความสำเร็จ หากอุทิศเวลาและทำงานให้หนักเพียงพอ

3. ต้องมีความรู้จริง (Knowledge) ในธุรกิจที่ลงทุน เพื่อจะสามารถสนองความต้องการของผู้บริโภคได้

เมื่อมีการศึกษาคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จที่นำหลักการเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้แล้วสามารถก่อให้เกิดประโยชน์กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีดังนี้

1. ไม่ให้ความสำคัญกับการสร้างผลกำไรสูงสุดมาก เกินไป แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนได้ และเสียผลประโยชน์ทั้งหมดของธุรกิจ เพื่อรักษาความสัมพันธ์ในระยะยาว

2. สินค้าและบริการที่จำหน่ายนั้นมีความหลากหลาย ในราคาที่ยุติธรรมและเหมาะสม

3. ให้ความสำคัญกับพนักงาน ลูกค้า สังคม สิ่งแวดล้อม และส่วนอื่น ๆ ของสังคม ไม่ละเลยที่จะคืนประโยชน์ ให้กับสังคม

4. ให้ความสำคัญในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ เพื่อเกิดการพัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อก่อให้เกิดความพอใจอย่างสูงสุดแก่ลูกค้า

5. จ่ายค่าตอบแทนแก่พนักงานอย่างเหมาะสมกับการทำงาน และมีการเลื่อนตำแหน่งหรือ
ปูนบำเหน็จตามสมควรแก่สถานการณ์และคุณภาพของพนักงาน
6. ในช่วงวิกฤติไม่ควรใช้วิธีการไล่ หรือให้พนักงาน ออกโดยไม่มีเหตุอันสมควร เพื่อรักษา
องค์ความรู้ที่มี และเพื่อสร้างเป็นวัฒนธรรมที่ดีของธุรกิจ
7. มองการณ์ไกลในการบริหารจัดการและตัดสินใจเชิงนโยบาย ไม่มุ่งหวังกำไร ในระยะ
สั้นแต่คิดถึงผลกระทบระยะยาว
8. ให้คุณค่าแก่พนักงานอย่างจริงใจ และพัฒนาพนักงานอย่างต่อเนื่อง หลีกเลี่ยงการปลด
พนักงานออกแม้ในยามทุกข์ยากทางเศรษฐกิจ เพราะพนักงานคือสินทรัพย์ที่พัฒนาได้ขององค์กร
9. จริงใจและหวังดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจทั้งหมด รวมถึงประชากรและสังคมใน
อนาคต
10. ให้ความสำคัญต่อการพัฒนา นวัตกรรม ทั้งทั้งองค์กรไม่ใช่เฉพาะในผลิตภัณฑ์ หรือ
การให้บริการอย่างเดียว
11. ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
12. ขยายธุรกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไปเมื่อพร้อมทุกด้านเท่านั้น ไม่ได้ขยายอย่างรวดเร็ว
เพียงเพราะมีความต้องการสำหรับสินค้าหรือบริการในตลาดสูง
13. ลดความเสี่ยงโดยมีการมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายและการลงทุนที่หลากหลายโดยอยู่
บนพื้นฐานของความรู้จริง
14. แบ่งปันรวมถึงแบ่งปันองค์ความรู้ที่มีกับคู่แข่ง เพื่อพัฒนาตลาด และผลประโยชน์ที่
ตกแก่ผู้บริโภคและสังคม
15. สร้างนวัตกรรมแห่งองค์กรที่มีจริยธรรม ความอดทน และความขยันหมั่นเพียรเป็น
ค่านิยมพื้นฐาน

2.3 ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจกิจการขนาดเล็กประสบความสำเร็จ

การสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขัน (Competitive Advantage) โดยอาศัย
องค์ประกอบต่อไปนี้

1. ความยืดหยุ่น (Flexibility) การผลิตได้อย่างรวดเร็วเมื่อความต้องการของผู้บริโภค
เปลี่ยนแปลง

2. สร้างนวัตกรรม (Innovation) นวัตกรรมในการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ มักมีจุดเริ่มต้นมาจากนักประดิษฐ์อิสระ

3. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) “ความเสี่ยง” เป็นของคู่กันผู้ที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้นผู้ประกอบการที่ชอบทำงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถของตนเอง และจะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะไม่พบกับความเสี่ยงจากการประกอบธุรกิจ*โดยพยายามจะหลีกเลี่ยงงานที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป คือ มีโอกาสประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว ความเสี่ยงระดับนี้ได้มีการประเมินแล้ว ว่าไม่เกินความสามารถที่จะทำให้ผู้ประกอบการบรรลุผลสำเร็จ*โดยศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วจึง ทำการตัดสินใจโดยมีการประเมินความเสี่ยงความเป็นไปได้เป็นอย่างดีแล้ว

4. ต้องการมุ่งความสำเร็จ (Need for Achievement) ผู้ประกอบการที่มองเห็นโอกาสแห่งความเป็นไปได้ พร้อมทั้งพิจารณาอย่างละเอียดรอบครอบ ผู้ประกอบการที่ทำงานทุ่มเทให้กับงานเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามช่องทางที่วางไว้ โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบาก เรียนรู้ถึงความผิดพลาดจากที่ผ่านมา เพื่อแก้ไขไปสู่ความสำเร็จ และเพื่อการขยายความเจริญเติบโตของธุรกิจ

5. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) เมื่อผู้ประกอบการต้องการประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เอาประสบการณ์ที่ผ่านมานำมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์หาวิธีการใหม่ที่ดีกว่าเดิมนำมาใช้ในการบริหารธุรกิจ

6. มีเป้าหมาย (Addict to Goals) ผู้ประกอบการควรตั้งเป้าหมายถึงความสำเร็จ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้ประกอบการจะต้องทุ่มเททุกอย่างเพื่อให้บรรลุ มีการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่อาจขัดขวางในการไปสู่เป้าหมาย เตรียมป้องกันปัญหาอุปสรรคที่คาดว่าจะทำให้เกิดการล้มเหลวต่อเป้าหมาย

7. ความสามารถในการสร้างจูงใจ (Ability to motivate) ผู้ประกอบการที่ดีนอกจากมีความสามารถในการทำงานแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการชักจูงใจชักนำให้ ผู้อื่นสามารถความร่วมมือช่วยเหลือในการทำงาน และให้สามารถเข้าใจการทำงานด้วยความเต็มใจปฏิบัติงานตามที่วางไว้

8. ต่อสู้ทำงานหนัก (Hard Working) ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะต้องพยายามทำงานหนัก อย่างเต็มกำลังความสามารถ แม้ว่าจะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรค ก็ไม่สามารถหยุดยั้งได้ ขอเพียงให้ธุรกิจที่ตั้งเป้าหมายไว้สำเร็จเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

9. เรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต (Learning from Experience) ประวัติศาสตร์มักจะซ้ำรอยดังนั้นคุณลักษณะสำคัญสำหรับผู้ประกอบการ คือการมองผลงานในอดีตที่เคยทำผิดพลาด

และนำมาเป็นบทเรียนสะท้อนไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นอีก หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงาน ให้มุ่งไปสู่การทำงานที่ดีกว่าเดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. การบริหารงานและมีความเป็นผู้นำที่ดีอย่างมีประสิทธิภาพ (Management and Leadership Efficient) ผู้ประกอบการจะต้องมีความเป็นผู้นำ รู้หลักการบริหารงานจัดการที่ดี เมื่อต้องทำงานร่วมกับบุคลากรหลายระดับในภาวะที่แตกต่างกันออกไปตามระยะการเติบโตของกิจการ ซึ่งลักษณะของความเป็นผู้นำก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย

11. มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self Confident) ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จมักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว เข้มแข็งมีลักษณะเป็นผู้นำ และ มีความทะเยอทะยาน โดยไม่ประเมินความสามารถของตนเองสูงเกินไป หรือเชื่อมั่นตัวเองมากเกินไป จึงไม่แปลกที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ล้วนมีประวัติความล้มเหลวทางธุรกิจมาแล้ว โดยเฉพาะช่วงแรกของชีวิตการทำงาน แต่จะไม่เลิกล้ม จนสามารถต่อสู้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้สำเร็จ

12. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Visionary) ผู้ประกอบการจะต้องสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตข้างหน้าได้อย่างแม่นยำและพร้อมรับเหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในอนาคต

13. มีความรับผิดชอบ (Responsibility) ผู้ประกอบการจะต้องรับผิดชอบต่องานที่ทำ และเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำ และเป็นผู้ดูแลจนงานสำเร็จไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจะรับผิดชอบต่อผลการตัดสินใจ โดยมีความเชื่อว่าความสำเร็จเกิดจากความเอาใจใส่ ความพยายาม ความรับผิดชอบให้เกิดขึ้น

14. มีความกระตือรือร้น (Enthusiastic) ผู้ประกอบการที่ทำงานด้วยความกระตือรือร้นทำงานทุกอย่างโดยไม่หลีกเลี่ยง ทำงานหนักมากกว่าคนปกติทั่วไป และทำงานอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

15. ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม (Take New Knowledge) ถึงแม้ผู้ประกอบการจะมีความเชี่ยวชาญชำนาญในงานที่ตนทำอยู่ แต่ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่อาจไม่เพียงพอ จึงมีความจำเป็นต้องหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ สิ่งเหล่านี้จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จเร็วขึ้น

16. กล้าตัดสินใจและมีความมุมานะพยายาม (Can Make Decision and Be Attempt) ผู้ประกอบการที่กล้าตัดสินใจมีความหนักแน่นไม่หวาดหวั่น มีความมุ่งมั่น ถือว่างานหนักนั้นเป็นงานท้าทายใช้ความรู้ สติปัญญา ความสามารถของตนเองในการทำงาน และจะภูมิใจเมื่อทำได้สำเร็จกับความ ความมุมานะพยายามที่ได้ทุ่มเท และกล้าตัดสินใจหาทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคจนสามารถบรรลุผลสำเร็จ

17. มองเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นหลัก (Focus on Current Situation) ผู้ประกอบการบางคนมักจะฝังใจในอดีต ที่ตนประสบความสำเร็จ บางคนล้มเหลวแล้วไม่สามารถปรับตัวเองได้ ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องทำงานปัจจุบันให้ดีที่สุด คิดถึงอนาคตด้วยการวางแผนไว้อย่างรอบคอบ

18. สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม (Adaptable) ผู้ประกอบการต้องเชื่อมั่นในความสามารถของตนที่จะปรับตนเองให้เป็นไปตามต้องการของสภาพแวดล้อมมากกว่าปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามยถากรรม หรือขึ้นอยู่กับโชค หรือดวง

19. รู้จักประเมินตนเอง (Self Assessment) ผู้ประกอบการต้องรู้จักประเมินตนเอง ไม่ทำอะไรเกินตัว เกินความสามารถ จะได้ไม่ประสบกับความล้มเหลวในการลงทุนทำธุรกิจ ในระยะแรกการคาดการณ์ตลาดยังไม่ชัดเจน โดยจะเริ่มจากธุรกิจเล็ก ๆ ไปก่อน แต่กลับไปลงทุนใหญ่ทีเดียว ผลลัพธ์ไม่สามารถหาตลาดได้ สินค้าที่ผลิตได้ก็ไม่สามารถจะระบายออกไปได้ ผลสุดท้ายมีสินค้าค้างสต็อก เงินทั้งหมดก็มาจมอยู่กับสินค้า ไม่สามารถหาเงินลงทุนต่อไปได้ นี่เป็นสาเหตุของความเกินตัว ทำให้ธุรกิจล้มเหลวได้

20. ประหยัดเพื่ออนาคต (Safe for Future) การดำเนินธุรกิจต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานระยะสั้นยังไม่เห็นผล ผู้ประกอบการต้องมีการประหยัด อดออมไว้เพื่อนำไปขยายกิจการในอนาคต ต้องรู้จักห้ามใจที่จะหาความสุขความสบายในช่วงที่ธุรกิจอยู่ในช่วงตั้งตัว เพื่ออนาคตข้างหน้า

21. มีความซื่อสัตย์ (Loyalty) ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าในด้านคุณภาพสินค้าและต้องสร้างความเชื่อถือของตัวเองในการเป็นลูกหนี้ที่ดีของธนาคาร เป็นนายที่ดีของลูกน้อง มีความซื่อสัตย์ต่อหุ้นส่วน ต่อครอบครัว และต่อตนเอง

2.4. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและลักษณะทางธุรกิจของจังหวัดนนทบุรี

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise) หมายถึง ธุรกิจที่เป็นอิสระมีเอกชน เป็นเจ้าของ ดำเนินการโดยเจ้าของมีต้นทุนในการดำเนินงานต่ำ และมีพนักงานจำนวนไม่มาก

สำหรับประเทศไทย ได้มีกฎหมายธุรกิจ ประกาศออกมาอย่างเป็นทางการแล้ว ซึ่งเรียกว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พ.ศ. 2543 โดยตาม กฎหมายฉบับนี้นั้น ได้ให้อำนาจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในการกำหนดว่า ธุรกิจใดบ้างจัดเป็น ธุรกิจเอสเอ็มอี โดยจะใช้เกณฑ์ ในการวัดว่า ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้คือ

- กิจการที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการผลิตหรือบริการ มีมูลค่าทรัพย์สินถาวรไม่เกิน สองร้อยล้านบาท มีการจ้างงานไม่เกิน สองร้อยคน
- กิจการค้าส่ง ที่มีทรัพย์สินถาวรไม่เกิน หนึ่งร้อยล้านบาท มีการจ้างงานไม่เกิน ห้าสิบล คน
- กิจการค้าปลีก ที่มีมูลค่าทรัพย์สินถาวรไม่เกิน หกสิบล้านบาท มีการจ้างงานไม่เกิน สามสิบล คน

2.2.2 ลักษณะของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นจะมีปริมาณยอดขายมีน้อย โดยรายได้ในท้องถิ่น อาจจะตอบสนองธุรกิจขนาดใหญ่ไม่ได้ แต่ก็มากพอที่จะทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมสามารถอยู่รอดได้ตามสมควร ดังนั้นธุรกิจขนาดใหญ่จึงไม่ให้ความสำคัญกับการเข้ามา ทำการแข่งขันกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก และด้วยมีฝีมือและประสบการณ์ของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการบริการลูกค้า เนื่องจากเจ้าของเป็นผู้บริหารงานเอง จึงใช้ ความสามารถส่วนตัวในการบริหารงาน เช่น ช่างตัดเสื้อ นักออกแบบภายใน โดยมีการบริการใน ลักษณะเป็นการส่วนตัว และจะต้องขึ้นอยู่กับความสามารถ และบุคลิกภาพของผู้ประกอบการเป็น สำคัญ สิ่งที่แสดงถึงความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสะดวก สามารถ แข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ได้โดยการเสนอความสะดวกสบายที่ธุรกิจขนาดใหญ่ซึ่งเป็นคู่แข่งขันไม่ สามารถหาได้สามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของท้องถิ่น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะ ทำการตัดสินใจด้วยตัวเองโดยใช้ความรู้ความต้องการ และความพอใจของท้องถิ่นจะได้เปรียบธุรกิจ ขนาดใหญ่ และธุรกิจมีความสัมพันธ์เป็นการส่วนตัวกับเจ้าของและพนักงาน มีแรงจูงใจสูง เมื่อ ประกอบธุรกิจของตนเอง ผู้ประกอบการของจะต้องทำงานหนักและเสียสละมากกว่าการทำงานให้กับ ผู้อื่น เนื่องจากเป็นเจ้าของธุรกิจเอง จึงทำให้มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของตนเอง มีความ คล่องตัวทางการบริหาร สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับ ความเปลี่ยนแปลงได้เร็วยิ่งขึ้นต้นทุนในการ ดำเนินงานต่ำ เนื่องจากใช้แรงงานของสมาชิกในครอบครัวที่สามารถให้ผลผลิตมากกว่า แต่จ่ายค่าจ้าง ต่ำกว่าค่าจ้างที่จ่ายให้กับแรงงานที่จ้างจากที่อื่น โดยลักษณะธุรกิจตามพระราชบัญญัติส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 ตามกฎกระทรวงอุตสาหกรรมได้ กำหนดลักษณะ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ข้อกำหนดการจัดตั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ลักษณะวิสาหกิจ	จำนวนการจ้างงาน (คน)		จำนวนสินทรัพย์ (ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26-50	ไม่เกิน 50	51-100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16-30	ไม่เกิน 30	31-60
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200

ที่มา: <http://www.rd.go.th> สืบค้นวันที่ 28 กันยายน 2560

2.4.2 ประเภทของธุรกิจขนาดย่อม

การประกอบธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) นั้นมีอยู่มากมายหลายสาขา ไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต การค้า และการบริการ รวมถึงธุรกิจแฟรนไชส์ ด้วย ซึ่งอาจเป็นธุรกิจในภาคการเกษตร หรือนอกภาคเกษตร หรือในภาคบริการ ปัจจัยสำคัญในการเลือกประเภทธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับทักษะของผู้ประกอบการที่สามารถขับเคลื่อนธุรกิจ (Unique Skill Driven Product) ซึ่งสามารถแบ่งประเภทธุรกิจขนาดย่อมได้ดังนี้

การผลิต (Product Sector) ครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรม (Agricultural Processing) ภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing) และเหมืองแร่ (Mining)

ธุรกิจการค้าส่ง (Wholesaling) และ การค้า (Trading Sector)

การบริการ (Service Sector)

2.4.2.1 ธุรกิจการผลิต (Manufacturing) หมายถึง การแปรสภาพปัจจัยการผลิตโดยอาศัยกระบวนการผลิตในการแปลงสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้า หรือบริการ ตามความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งมีสินค้าจำนวนมากที่ผลิตขึ้นและจำหน่ายเองโดยใช้เครื่องจักร แรงงานและฝีมือในการแปรรูป

ปัจจัยในการผลิต หน้าที่สำคัญของผู้ประกอบการในการผลิตสินค้าหรือบริการ จำเป็นต้องแสวงหาปัจจัยการผลิต (Factor of Production)

2.4.2.2 ธุรกิจการค้าส่ง (Wholesaling) หมายถึง กิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าหรือบริการให้กับองค์กรที่ซื้อไปเพื่อการขายต่อหรือเพื่อใช้ในทางธุรกิจ

2.4.2.3 ธุรกิจบริการ (Service) หมายถึง ธุรกิจที่ใช้พนักงานบริการตอบสนองความต้องการของลูกค้าธุรกิจขนาดย่อม ที่เป็นธุรกิจให้บริการที่มีอยู่หลายชนิด เพราะเป็นธุรกิจที่ใช้เงินลงทุนไม่สูงมากนัก แต่ต้องอาศัยแรงงานและฝีมือของบุคลากร เช่น ร้านตัดผม ร้านตัดเสื้อผ้า ร้านซักรีด สำนักงานบัญชีและกฎหมาย ร้านเสริมสวย เป็นต้น

2.4.3 สถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของจังหวัดนนทบุรี

เนื่องจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีผลทำให้โครงสร้างการดำเนินธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และเกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งจะเห็นได้ว่าโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจของประเทศขึ้นอยู่กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมค่อนข้างมาก ดังเช่นที่สถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จังหวัดนนทบุรี โดยผู้ประกอบการหน้าใหม่และผู้ประกอบการรายเดิมได้มีการประกอบธุรกิจทั้งทางด้านการค้า การบริการ และอุตสาหกรรมการผลิต ใหม่ๆ เกิดขึ้น รวมทั้งการประกอบอุตสาหกรรมขนาดเล็ก และอุตสาหกรรมในครัวเรือน ก็มีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ การเพิ่มขึ้นของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงเป็นข้อมูลที่สามารถยืนยันถึงปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยจำนวนข้อมูลสถานประกอบการในจังหวัดนนทบุรีในปี พศ. 2554 ได้มีจำนวนตามตาราง

ตารางที่ 2.2 จำนวนสถานประกอบการ จำแนกตามประเภท

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประจำปี 2554	
ประเภท	จำนวน
1.การค้า	13,216
2.การบริการ	4,965
3.การผลิต	3092
รวม	21,273

ที่มา: <http://www.sme.go.th/th/> สืบค้นวันที่ 28กันยายน 2560

ซึ่งจากตารางที่ปรากฏนั้นจะเห็นได้ว่าในจังหวัดนนทบุรีนั้นมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนเพียง 21,273 รายในขณะที่ปัจจุบันคือปี 2560 ได้มีการสำรวจแล้วว่าพบจำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 21,698 ราย ซึ่งเมื่อมีการคิดคำนวณแล้ว

ในระยะเวลา 6 ปีนี้มีจำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเพียง 425 รายซึ่งถือว่าการเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนที่น้อยมากกล่าวคือมีอัตราเพิ่มขึ้นเพียงปีละ 71 รายเท่านั้น

2.5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตาภา ธัญญรัตน์วานิช (2557: บทคัดย่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี การวิจัยเรื่องนี้วัตถุประสงค์ 1) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี 2) เพื่อศึกษาความสำเร็จด้านประสิทธิภาพและเศรษฐกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี กลุ่ม ตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัดนนทบุรี ที่จดทะเบียนการประกอบกิจการ แบบบุคคลธรรมดาในจังหวัดนนทบุรีจำนวน 223 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า 1. ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาทางด้านระดับความสำคัญของปัจจัยการดำเนินงานที่มีผลต่อ ความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือด้านการจัดการและด้านการผลิต การบริการ และการค้าส่วนด้านการตลาดให้ความสำคัญน้อยที่สุด ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการดำเนินงานกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี พบว่ามี ความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยปัจจัยการดำเนินงานมีผลต่อความสำเร็จด้าน ประสิทธิภาพที่ ($r=.635$) และด้านเศรษฐกิจ ($r=.608$) ซึ่งในระดับค่อนข้างสูง 2. ความสำเร็จด้านประสิทธิภาพและเศรษฐกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดนนทบุรีส่วนมากเป็นธุรกิจประเภทกิจการให้บริการ ผู้ประกอบการจำนวนมากมีประสบการณ์ ในการทำธุรกิจไม่ถึง 10 ปีและไม่เป็นสมาชิกของสมาคมธุรกิจ ซึ่งดำเนินธุรกิจแบบบุคคลธรรมดา และมีพนักงาน 1 – 15 คน โดยมีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรจำนวน 1 – 50 ล้านบาท และระดับความสำคัญของปัจจัยการ ดำเนินงานที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีโดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ณัฐวุฒิ วิเศษ (2555: บทคัดย่อ) ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี งานวิจัยนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ

ผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 302 คน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 172 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test (One - Way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ใช้เวลาทำงาน 41-50 ชั่วโมง/สัปดาห์ อายุของกิจการอยู่ที่ 1-5 ปี จำนวนพนักงานในกิจการ 1-30 คน ลงทุนของกิจการ ต่ำกว่า 500,000 บาท ประเภทของธุรกิจคือ การบริการ มีลักษณะการดำเนินงานแบบเจ้าของคนเดียว ส่วนใหญ่ไม่เคยประกอบธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน และไม่เคยทำงานที่อื่น ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการจัดการมาเป็นอันดับหนึ่ง

สำเร็จ บรมฤทธิ์ (2553: บทคัดย่อ) ปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจชุมชนกรณีศึกษากลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแปรรูปอาหารบ้านจอมแจ้ง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยการแข่งขัน และปัจจัยทางด้านการตลาดของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแปรรูปอาหารบ้านจอมแจ้ง 2) ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านการดำเนินงาน ปัจจัยด้านการแข่งขันและปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบการของกลุ่มแม่บ้านจอมแจ้ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มแม่บ้านจอมแจ้ง ตำบลสีกาย อำเภอ เมือง จังหวัดหนองคาย 58 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งได้ค่าระดับความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.982 และชนิดปลายเปิดแบบเติมคำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ กำหนดค่าระดับความสำคัญของการทดสอบที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือ ป.ว.ช. มีสถานสมรส มีรายได้เฉลี่ย 1,000-3,000 บาทต่อเดือน และมีระยะเวลาที่เข้าร่วมเป็นสมาชิก 3-4 เดือน

ปัจจัยทางด้านการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากคือด้านโครงสร้างและกระบวนการทำงาน ด้านการมีส่วนร่วม และอยู่ในระดับปานกลางคือด้านศักยภาพผู้นำกลุ่ม ด้านทุนการดำเนินงาน และด้านการพัฒนาการเรียนรู้

ปัจจัยด้านการแข่งขันโดยรวมและด้านรายได้อยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากคือ ด้านคุณภาพและอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านต้นทุน ด้านเวลา และด้านความยืดหยุ่นในการปรับตัว

ปัจจัยทางการตลาด โดยรวมและรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการจัดจำหน่าย และด้านผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านราคาและด้านการส่งเสริมการตลาด

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จทางการประกอบธุรกิจชุมชนพบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวที่นำมาศึกษาทั้งหมดมีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.992

2.6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

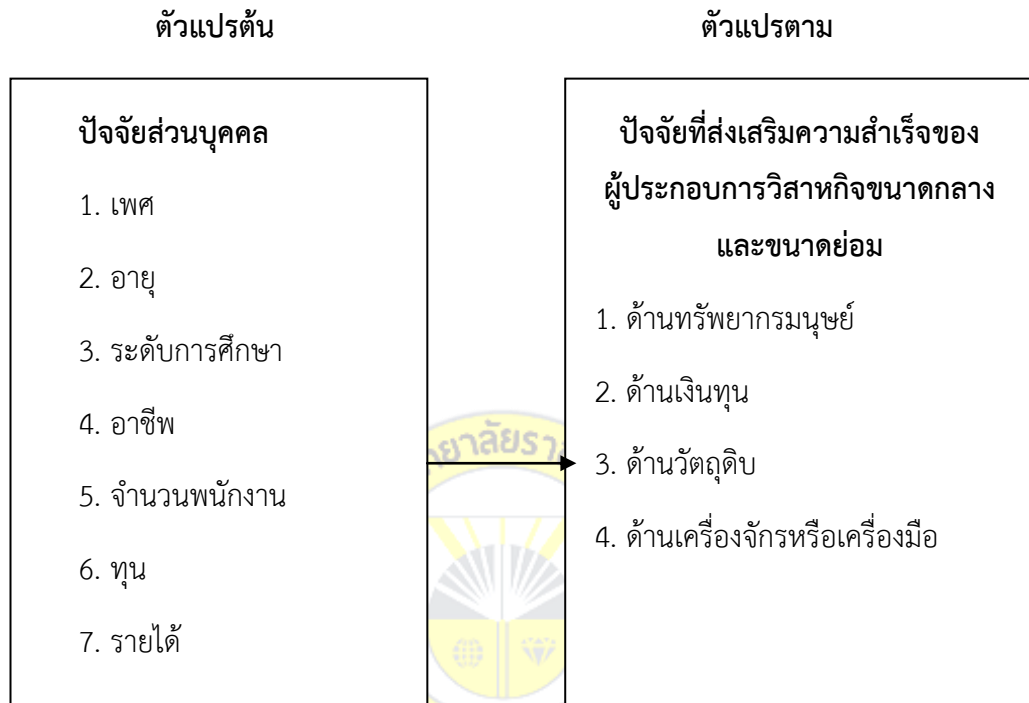
2.6.1. ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. อาชีพ
5. จำนวนพนักงาน
6. จำนวนเงินทุน
7. รายได้

2.6.2 ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย

1. ด้านทรัพยากรมนุษย์

2. ด้านเงินทุน
3. ด้านวัตถุดิบ
4. ด้านเครื่องจักรหรือเครื่องมือ

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ยั่งยืนในอนาคตและเป็นแรงผลักดันให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ๆที่มีความสนใจในการดำเนินวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหันมาสนใจปัจจัยของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมว่าประกอบด้วยสิ่งใด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี” มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

3.1 แบบของการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี” จัดเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (explorer research) ในการค้นหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการหาค่าปัจจัยของความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี โดยใช้ข้อมูลทางเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพในการทำวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยศึกษาเชิงปริมาณโดยการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนการประกอบกิจการแบบบุคคลธรรมดาในจังหวัดนนทบุรีจำนวน 21,698 คน (สำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560: ออนไลน์) คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดที่จะยอมรับได้ว่ามากพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรได้ตามสูตรของ Taro Yamane' (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ, 2551) ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าที่ระดับความเชื่อมั่นในการเลือกตัวอย่าง 95% โดยยอมให้เกิดความผิดพลาดได้ไม่เกิน 5% คำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 393 คน

การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยศึกษาเชิงปริมาณโดยการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนการประกอบกิจการแบบบุคคลธรรมดาใน จังหวัดนนทบุรีจำนวน 393 คน

การวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนการประกอบกิจการแบบบุคคลธรรมดาใน จังหวัดนนทบุรีจำนวน 30 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือเพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพและเหมาะสมผู้วิจัย ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

3.3.1 การสร้างแบบสอบถาม

1. กำหนดจุดประสงค์ของการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามเป็นรายชื่อของการเกี่ยวกับ ปัจจัยที่แห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ประกอบด้วยแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะทางปัจจัยส่วนบุคคล (Demographic Data) ของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด ซึ่งในคำถามเป็นแบบมีหลายคำตอบ (check list) โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี (rating scale) โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวโดยลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-Ended Questions) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

(Likert's Five Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	หมายถึง ความคิดเห็นดีมากที่สุด

4 คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นดีมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ความคิดเห็นน้อยที่สุด

การอภิปรายผลการวิจัยจากแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยให้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลและแปลความหมายค่าคะแนนอภิปราย 5 ระดับดังนี้

(ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2548: 193-194)

$$\begin{aligned} \text{คะแนนอันตรภาคชั้น} &= \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} \\ &= 5 - 1 \\ &= 4 \\ \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับคะแนน}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายตามลำดับคะแนนประเมินความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อนการวิจัย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นดีมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ความคิดเห็นดีมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ความคิดเห็นปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ความคิดเห็นน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ความคิดเห็นน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

3.3.2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Form) มีแนวทางในการสนทนาเป็นรายบุคคลกับผู้ประกอบการวิสาหกิจผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้วิจัยใช้วิธีการ

ตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ได้แก่การแสวงหาความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากแหล่งที่มาแตกต่างกัน (สุภางค์ จันทวานิช, 2559: 31-33) โดยมีรายละเอียดคือ

3.3.2.1 ด้านข้อมูล (Data)

1. ด้านเอกสารใช้ในการรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกันที่มาจากแหล่งต่างกัน
2. ด้านบุคคลใช้รวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกันจากหลายบุคคล
3. ด้านทฤษฎี ได้ใช้ทฤษฎีตามที่อ้างกล่าวในบทที่ 2 เป็นเครื่องมือ

ตรวจสอบ

4. ด้านผู้วิจัย ใช้ข้อมูลจากผู้วิจัยหลายคนทำการวิจัยเรื่องเดียวกันมา

ตรวจสอบความถูกต้องว่าได้ข้อมูลเดียวกันหรือไม่

ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยจะดำเนินการจัดเก็บแบบสอบถามและทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์

3.3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.3.3.1 การทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 3 ชุด เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้วมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือนิยาม (Index of Items Objective Congruency : IOC) ถ้าค่า IOC มีค่าระหว่าง 0.5 ถึง 1.00 แสดงว่า เป็นข้อคำถามที่ดีและผู้วิจัยนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามนั้นไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.3.3.2 การทดสอบการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบข้อคำถามในแต่ละข้อ แต่ละตอนของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการและคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ รวมถึงการจัดกลุ่มของคำถามหรือมีคำถามความยากง่ายต่อการเข้าใจเพียงใดโดย หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha – coefficient, 1974: 161) โดยได้ค่าความเชื่อมั่น 0.53

3.3.3.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุดจากนั้นวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbch's Alpha - coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความเชื่อมั่น ผลการวัดที่ยอมรับได้และมีความถูกต้องมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 199) ซึ่งงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี” มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

3.4 การเก็บรวบรวม

ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยจะดำเนินการจัดเก็บแบบสอบถามและทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์โดยมี

3.4.1 หลักเกณฑ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1.1 การสำรวจโดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.4.1.2 การสัมภาษณ์โดยทำการสอบถามแบบตรงประเด็นของปัจจัยของความสำเร็จของธุรกิจ

3.4.1.3 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมโดยการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามถึงปัจจัยของความสำเร็จของธุรกิจของตนเองว่าประกอบด้วยปัจจัยใด

3.4.1.4 การสนทนากลุ่มทำการจัดประชุมกลุ่มเพื่อหาข้อสรุปของปัจจัยของความสำเร็จของธุรกิจ

3.4.1.5 การประชุมเชิงปฏิบัติการโดยเข้าร่วมการประชุมเพื่อหาข้อสรุปของของปัญหาที่เกิดขึ้นและทำการแก้ปัญหาและอุปสรรคของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของหน่วยงานในจังหวัดนนทบุรี

3.4.2 ช่วงเวลาในการวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2560 ถึง 30 ตุลาคม

2560

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ มีขั้นตอนเนินการ ดังนี้

3.5.1 คณะผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากจำนวนประชากรวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของจังหวัดนนทบุรีเป็นบุคคลธรรมดา 21,698 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม , 2560) โดยได้ทำการหากลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดที่จะยอมรับได้ว่ามากพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรได้ตามสูตรของ Tarō Yamane' (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ์ , 2551) ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าที่ระดับความเชื่อมั่นในการเลือกตัวอย่าง 95% โดยยอมให้เกิดความผิดพลาดได้ไม่เกิน 5%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

(โดยในการศึกษาครั้งนี้กำหนดไว้ = 0.05)

แทนค่า

$$n = \frac{21,698}{1 + [21,698 \times (0.05)^2]}$$

$$n = 392.75$$

ดังนั้นจำนวนประมาณ $n = 393$

แบบสอบถามจำนวน 393 ชุด และการสัมภาษณ์จำนวน 30 คน

3.5.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทำการตรวจสอบและแยกเฉพาะฉบับสมบูรณ์จำนวน 393 ชุดตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในรูปแบบของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพควบคู่กันไป

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยผู้วิจัยจะ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับที่ได้รับคืนมาและนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยใช้การ

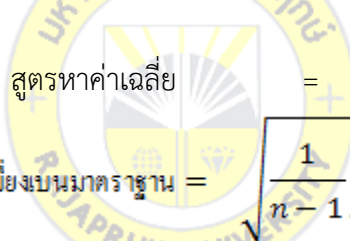
ประมวลผลเชิงปริมาณ (Quantitative Compute) เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ได้ทำการตรวจสอบที่ได้รับคืนมาจำนวน 393 ชุด คิดเป็นร้อยละร้อย แล้วนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการ ดังนี้

3.6.1.1 การตรวจสอบข้อมูล (Editing) การตรวจความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

3.6.1.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องแล้วมาลงรหัส

3.6.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกและทำการประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

3.6.1.4 สถิติที่ใช้ในการประมวลผลผู้วิจัยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการอธิบายและสรุปลักษณะทั่วไปของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งการสรุปและแปลความหมายของข้อมูลมีการนำเสนอเป็นตาราง ทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

สูตรหาค่าเฉลี่ย = $\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$

สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = $\sqrt{\frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{X})^2}$

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยมีรายละเอียดดังนี้

3.6.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analytical induction)

คณะผู้วิจัยได้

สรุปประเด็นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ตามประเด็นความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

3.6.2.2 การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาเชิง

บรรยายซึ่งสรุปข้อมูลที่ได้จากเอกสารสนทนาและข้อมูลการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ประกอบการวิชาชีพขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนการประกอบกิจการแบบบุคคลธรรมดาใน จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน โดย วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยจะนำเทปที่สัมภาษณ์มาทำการถอดคำพูด

เพื่อหาคำตอบที่มีคำตอบเหมือนกัน หรือคล้ายกันมาทำการวิเคราะห์ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยยังได้ใช้วิธีประมวลผลเชิงคุณภาพ (Qualitative Compute) การสัมภาษณ์เพื่อให้ทราบถึงปัญหาโดยแท้จริงหลังจาก การเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว

ตัวอย่างการสัมภาษณ์ได้ตรวจสอบและหาค่าIOC

1. ท่านคิดว่าปัจจัยของความสำเร็จของธุรกิจของท่านประกอบไปด้วยอะไรบ้าง
2. ท่านคิดว่านอกเหนือจากปัจจัยต่าง ๆ ทางด้านการบริหารจัดการแล้วปัจจัยอะไรที่ทำให้ธุรกิจของท่านประสบความสำเร็จ
3. ท่านมีแนวความคิดที่จะขยายธุรกิจของท่านให้ใหญ่โตมากกว่านี้หรือไม่และอะไรเป็นปัจจัยสำคัญที่ท่านพิจารณา
4. ท่านคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของธุรกิจ
5. ท่านคิดว่าปัจจัยอะไรที่เป็นปัญหาต่อธุรกิจของท่าน

3.6.3 การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ T-test ละ One - way ANOVA ในการทดสอบปัจจัยที่มีความสำคัญความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องแนว “ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ 393 คน นำเสนอเพื่อศึกษา “ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี และปัญหาและอุปสรรคของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีผลการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 4 การสัมภาษณ์เรื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	132	33.6
หญิง	261	66.4
รวม	393	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.4 และเพศชายคิด เป็นร้อยละ 33.6

ตารางที่ 4.2 ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า30	99	25.2
30-40	152	38.7
41-50	83	21.1
51-60	47	12.0
มากกว่า60	12	3.1
รวม	393	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 30-40 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.7 ส่วนช่วงอายุน้อยกว่า 30 จะมีมากรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 25.2 ช่วงอายุ 41-50 คิดเป็นร้อยละ 21.1 ช่วงอายุ 51-60 คิดเป็นร้อยละ 12 และช่วงอายุมากกว่า 60 คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมหรือเทียบเท่า	32	8.1
มัธยมตอนต้นหรือเทียบเท่า	46	11.7
มัธยมตอนปลายหรือเทียบเท่า	100	25.4
ปริญญาตรี	187	47.6
สูงกว่าปริญญาตรี	28	7.2
รวม	393	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.6 ส่วนระดับการศึกษาระดับมัธยมตอนปลายหรือเทียบเท่าอยู่ในระดับมากรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 25.4 ระดับมัธยมตอนต้นหรือเทียบเท่าคิด เป็นร้อยละ 11.7 ระดับประถมหรือเทียบเท่า

คิดเป็นร้อยละ 8.1 ส่วนระดับการศึกษาที่สูงกว่าระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิด เป็นร้อยละ 7.2

ตารางที่ 4.4 ประเภทอาชีพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเภทอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจบริการ	235	59.8
ธุรกิจการพาณิชย์กรรม	58	14.8
ธุรกิจการผลิต	100	25.4
รวม	393	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประเภทอาชีพธุรกิจบริการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 59.8 ส่วนอาชีพธุรกิจการผลิตมีค่ามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.4 ส่วนอาชีพธุรกิจบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.8

ตารางที่ 4.5 จำนวนพนักงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีอยู่

จำนวนพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
1-15 คน	267	67.9
16-30 คน	39	9.9
31-45 คน	32	8.1
มากกว่า 45 คน	55	14
รวม	393	100

จากตารางที่ 4.5 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพนักงาน 1-15 คนอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.9 ส่วนจำนวนพนักงานมากกว่า 45 คนอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 14 จำนวนพนักงาน 16-30 คนคิดเป็นร้อยละ 9.9 ส่วนจำนวนพนักงาน 31-45 คนอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 8.1

ตารางที่ 4.6 จำนวนเงินทุนในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จำนวนเงินทุนในการประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1,000,000 บาท	247	62.8
1-10,000,000 บาท	103	26.2
10,000,001-20,000,000บาท	23	5.9
20,000,001-30,000,000 บาท	4	1.0
30,000,001-40,000,000 บาท	8	2.0
มากกว่า40,000,000บาท	8	2.0
รวม	393	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนเงินทุนในการประกอบการน้อยกว่า 1,000,000 บาทอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.8 ส่วนจำนวนเงินทุนในการประกอบการ 1 - 10,000,000 บาทอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 26.2 ส่วนจำนวนเงินทุนในการประกอบการ 10,000,000 – 20,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.9 ส่วนจำนวนเงินทุนในการประกอบการ 30,000,000 – 40,000,000 บาท และ จำนวนเงินทุนในการประกอบการมากกว่า 40,000,000 บาทอยู่ในระดับเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2 ส่วนจำนวนเงินทุนในการประกอบการ 20,000,000 – 30,000,000 บาท อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 4.7 รายได้ต่อเดือนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

รายได้ต่อเดือนของการประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50,000 บาท	188	47.8
50,000-100,000 บาท	134	34.1
100,001-150,000 บาท	27	6.9
150,001-200,000 บาท	8	2.0
มากกว่า200,000 บาท	36	9.2

รวม	393	100
-----	-----	-----

จากตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนรายได้ต่อเดือนของการประกอบการน้อยกว่า 50,000 บาทอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ*47.8 ส่วนจำนวนรายได้ต่อเดือนของการประกอบการ 50,000 – 100,000 บาทอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.1 ส่วนจำนวนจำนวนรายได้ต่อเดือนของการประกอบการมากกว่า 200,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.2 ส่วนจำนวนจำนวนรายได้ต่อเดือนของการประกอบการ 100,001-150,000 บาท อยู่ในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 6.9 ส่วนจำนวนรายได้ต่อเดือนของการประกอบการ 150,001-200,000 บาท จัดอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 4.8 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	99	25.2
เงินทุนในการประกอบธุรกิจ	181	46.1
เครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบธุรกิจ	28	7.1
วัตถุดิบในการประกอบธุรกิจ	85	21.7
รวม	393	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของการประกอบการเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.1 ส่วนปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของการประกอบการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 25.2 ส่วนปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของการประกอบการที่เกี่ยวกับวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 21.7 ส่วนปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของการประกอบการที่เกี่ยวกับเครื่องจักรหรือ เครื่องมือในการประกอบธุรกิจจัดอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 7.1

ตารางที่ 4.9 ปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	84	23.9
เงินทุนในการประกอบธุรกิจ	240	61.1
เครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบธุรกิจ	16	4.1
วัตถุดิบในการประกอบธุรกิจ	43	10.9
รวม	393	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างปัญหาและอุปสรรคของการประกอบการเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.1 ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการประกอบการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 23.9 ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการประกอบการที่เกี่ยวกับวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 10.9 ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการประกอบการที่เกี่ยวกับเครื่องจักรหรือ เครื่องมือในการประกอบธุรกิจจัดอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.1

4.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 4.10 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ	4.21	0.998	มากที่สุด
2	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ	4.16	0.795	มาก
3	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ	4.14	0.684	มาก
4	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น	4.28	0.702	มากที่สุด
5	ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ	4.27	0.721	มากที่สุด
	รวม	4.21	0.78	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่าปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.21, SD มีค่าเท่ากับ 0.78) โดยกลุ่มตัวอย่างพบว่าทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.28, SD มีค่าเท่ากับ 0.702)เป็นลำดับแรก ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.27, SD

มีค่าเท่ากับ 0.721) เป็นลำดับรองลงมา ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.21, SD มีค่าเท่ากับ 0.998) เป็นลำดับที่สาม ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.16, SD มีค่าเท่ากับ 0.795) ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.14, SD มีค่าเท่ากับ 0.684) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.11 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจ

ลำดับ	ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1	เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ	4.37	0.765	มากที่สุด
2	เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ	4.42	0.692	มากที่สุด
3	เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ	4.29	0.770	มากที่สุด
4	การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ	4.17	0.687	มาก
5	การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ	4.01	1.076	มาก
	รวม	4.25	0.79	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่าปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.25 ,SD มีค่าเท่ากับ 0.79) โดยพบว่าเงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.42, SD มีค่าเท่ากับ 0.692) เป็นลำดับแรกและเงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.37 ,SD มีค่าเท่ากับ 0.765) เป็นลำดับรองลงมาและเงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.29 , SD มีค่าเท่ากับ 0.770) เป็นลำดับที่สาม และ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.17 , SD มีค่าเท่ากับ 0.687) เป็นลำดับที่สี่และการได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.01 , SD มีค่าเท่ากับ 1.076) เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.12 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจ

ลำดับ	ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1	วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น	4.43	0.718	มากที่สุด
2	วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ	4.42	0.666	มากที่สุด
3	วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ	4.32	0.685	มากที่สุด
4	ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น	4.25	0.712	มากที่สุด
5	ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย	4.36	0.631	มากที่สุด
	รวม	4.35	0.68	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่าแสดงปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.35 SD มีค่าเท่ากับ 0.68) โดยพบว่าวัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.43 SD มีค่าเท่ากับ 0.718) เป็นลำดับแรก และวัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.42 , SD มีค่าเท่ากับ 0.666) เป็นลำดับ รองลงมา และผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่ายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.36 , SD มีค่าเท่ากับ 0.631) เป็นลำดับที่สาม วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของ

ผู้ประกอบการมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.32 , SD มีค่าเท่ากับ 0.685) เป็นลำดับที่สี่ ผู้ประกอบการ จะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่นในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.25 , SD มีค่าเท่ากับ 0.712) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.13 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการ ประกอบกิจการ

ลำดับ	ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบ กิจการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1	เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น	4.22	0.800	มากที่สุด
2	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญ ต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก	4.27	0.751	มากที่สุด
3	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการ ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ	4.08	0.860	มาก
4	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถ กระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น	4.20	0.851	มาก
5	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่ม ยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น	4.25	0.846	มากที่สุด
	รวม	4.20	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่าปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.20, SD มีค่าเท่ากับ 0.82) โดย พบว่าเครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็น อย่างมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.257 , SD มีค่าเท่ากับ 0.751) เป็นลำดับแรก เครื่องจักรและ เทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.25 , SD มีค่าเท่ากับ 0.846) เป็นลำดับรองลงมา และเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่า

เท่ากับ 4.22, SD มีค่าเท่ากับ 0.800) เป็นลำดับที่สาม เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.20 SD มีค่าเท่ากับ 0.851) เป็นลำดับที่เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.08, SD มีค่าเท่ากับ 0.860) เป็นลำดับสุดท้าย

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบการทดสอบสมมติฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัย ประชากรศาสตร์และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีโดยการนำข้อมูลมาคำนวณหาค่า คือ t-Test และ One-Way Analysis of Variance (One – Way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญ (Significance) ที่ระดับค่า $p < 0.05$ หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95 มาพิจารณา

ตารางที่ 4.14 ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับเพศ

ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ		หญิง		ชาย		แหล่งความแปรปรวน	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ	4.24	0.99	4.15	0.78	3.104	.079
2	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ	4.20	0.71	4.09	0.62	4.175	.042*
			2		3		

3	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ	4.12	0.73 7	4.18	0.62 8	2.807	.095
4	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น	4.21	0.67 3	4.31	0.77 2	.533	.466
5	ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ	4.27	0.78 9	4.27	.567	25.269	.000*
	รวม	4.20	.74	4.18	0.67	5.22	0.23

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่าเพศที่แตกต่างกันมีความเห็นเรื่องทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 โดยเพศหญิงมีความเห็นสูงกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.15 ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับเพศ

ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจ		หญิง		ชาย		แหล่งความแปรปรวน	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P - value
1	เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ	4.40	.786	4.30	.720	.928	.336
2	เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนิน	4.43	.691	4.39	.696	.007	.934

	ธุรกิจ						
3	เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ	4.39	.759	4.09	.756	2.118	.146
4	การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ	4.24	.636	4.03	.761	1.741	.188
5	การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ	4.10	.919	3.82	1.318	33.254	.000*
	รวม	4.31	.553	4.12	.571	2.06	.152

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีความเห็นสูงกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.16 ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับเพศ

ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจ		หญิง		ชาย		แหล่งความแปรปรวน	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	t-test	P-value
1	วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น	4.46	.731	4.36	.691	1.092	.297

2	วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้ำที่มีต่อผู้ประกอบการ	4.42	.649	4.42	.700	1.680	.196
3	วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ	4.38	.655	4.21	.731	.600	.439
4	ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น	4.23	.686	4.30	.761	6.456	0.11*
5	ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย	4.29	.632	4.48	.611	.189	.664
	รวม	4.35	.486	4.35	.468	.103	.748

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่าเพศที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 โดยเพศชายมีความเห็นสูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.17 ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับเพศ

ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการ	หญิง		ชาย		แหล่งความแปรปรวน	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	t-test	P - value

1	เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น	4.31	.632	4.03	1.033	19.09 3	.000*
2	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก	4.31	.656	4.18	.906	6.910	.009*
3	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ	4.16	.740	3.94	1.047	27.37 8	.000*
4	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น	4.22	.751	4.15	1.023	28.52 2	0.00*
5	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น	4.34	.745	4.09	1.000	14.74 6	.000*
	รวม	4.26	.525	4.07	.916	52.55 4	.60

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่าเพศที่ต่างกันมีความเห็นว่าเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 โดยเพศหญิงมีความเห็นสูงกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.18 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับอายุ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ		df	SS	MS	F	P
1	ทรัพยากรมนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	4	7.072	1.768	2.854	.024*

	ที่มีความสามารถ ช่วยเพิ่มรายได้ ให้กับ ผู้ประกอบการ	ภายในกลุ่ม	388	240.398	.620		
		รวม	392	247.471			
2	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความสามารถ ช่วยส่งเสริม ความสำเร็จให้กับ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	7.361	1.840	4.052	.003*
		ภายในกลุ่ม	388	176.217	.454		
		รวม	392	183.578			
3	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความสามารถ ช่วยในการ แก้ปัญหาและ ตัดสินใจให้กับ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	8.636	2.159	4.536	.001*
		ภายในกลุ่ม	388	184.667	.476		
		รวม	392	193.303			
4	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีประสบการณ์ ในการทำงาน สามารถช่วย ผู้ประกอบการ ประสบ ความสำเร็จเร็ว ขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	5.457	1.364	2.767	0.27
		ภายในกลุ่ม	388	191.312	.493		

ตารางที่ 4.18 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับอายุ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ ประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
5	ทรัพยากรมนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	4	8.110	2.028	4.019	.003*

	มีความสำคัญต่อ การประกอบ ธุรกิจ	ภายในกลุ่ม	388	195.758	.505		
		รวม	392	203.868			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับอายุพบว่าทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับอายุ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	8.458	1.692	2.965	.012
		ภายในกลุ่ม	387	220.778	.570		
		รวม	392	229.237			
2	สภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	5	13.856	2.771	6.164	.000*
		ภายในกลุ่ม	386	173.532	.450		
		รวม	392	187.388			

ตารางที่ 4.19 ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับอายุ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
3	เงินทุนมีผลต่อ	ระหว่างกลุ่ม	5	19.798	3.960	7.204	.000*

	แนวคิดของ ผู้ประกอบการใน การดำเนินธุรกิจ	ภายในกลุ่ม	387	212.711	.550		
		รวม	392	232.509			
4	การระดมเงินทุน มีความสำคัญ สำหรับ ผู้ประกอบการ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	5	13.851	2.770	6.267	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	171.065	.442		
		รวม	392	184.916			
5	การได้รับเงินทุน สนับสนุนจาก ภายนอกมี ความสำคัญต่อ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	49.814	9.963	9.539	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	404.176	1.044		
		รวม	392	453.990			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับอายุ พบว่า เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับอายุ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ		df	SS	MS	F	P
1	วัตถุดิบที่มี	ระหว่างกลุ่ม	5	17.796	3.559	7.470	.000*

	คุณภาพในการ ผลิตมีส่วนช่วยให้ ผู้ประกอบการ ขายสินค้าได้มาก ขึ้น	ภายในกลุ่ม	387	184.388	.476		
		รวม	392	202.183			
2	วัตถุดิบที่มี คุณภาพสามารถ สร้างความ จงรักภักดีใน ผลิตภัณฑ์ของ ลูกค้าที่มีต่อ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	2.657	.531	1.202	.308
		ภายในกลุ่ม	387	171.069	.442		
		รวม	392	173.725			
3	วัตถุดิบเป็น ส่วนประกอบที่ สำคัญอย่างหนึ่ง ของ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	7.934	1.587	3.488	.004*
		ภายในกลุ่ม	387	176.026	.455		
		รวม	392	183.959			
4	ผู้ประกอบการจะ จัดหาวัตถุดิบ ภายในท้องถิ่น ก่อนที่จะจัดหา จากแหล่งอื่น	ระหว่างกลุ่ม	5	8.173	1.635	3.323	.006*
		ภายในกลุ่ม	387	190.382	.496		
		รวม	392	220.947			

ตารางที่ 4.20 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับอายุ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ ประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
5	ผู้ประกอบการจะ	ระหว่างกลุ่ม	5	10.052	2.010	5.326	.000*

	ทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย	ภายในกลุ่ม	387	146.076	.377		
		รวม	392	156.127			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับอายุพบว่า วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับอายุ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P
1	เครื่องจักรและระหว่างกลุ่ม	5	16.892	3.378	5.594	.000*

	เทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น	ภายในกลุ่ม	387	233.724	.604		
		รวม	392	250.616			
2	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก	ระหว่างกลุ่ม	5	28.944	5.789	11.668	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	192.003	.496		
		รวม	392	220.947			
3	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	19.743	5.789	11.668	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	192.003	.496		
		รวม	392	220.947			

ตารางที่ 4.21 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับอายุ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน การประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
4	เครื่องจักรและ	ระหว่างกลุ่ม	5	29.053	5.811	8.823	.000*

	เทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น	ภายในกลุ่ม	387	254.861	.659		
		รวม	392	283.913			
5	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	5	51.980	10.396	17.602	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	228.574	.591		
		รวม	392	280.555			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับอายุพบว่า เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้นเครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับพนักงาน

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	ทรัพยากรมนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	3	21.554	7.185	12.371	.000*

	ที่มีความสามารถ ช่วยเพิ่มรายได้ ให้กับ ผู้ประกอบการ	ภายในกลุ่ม	389	225.916	.581		
		รวม	392	247.471			
2	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความสามารถ ช่วยส่งเสริม ความสำเร็จให้กับ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.700	1.567	3.407	.018*
		ภายในกลุ่ม	389	178.878	.460		
		รวม	392	183.578			
3	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความสามารถ ช่วยในการ แก้ปัญหาและ ตัดสินใจให้กับ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	.933	.311	.629	.597
		ภายในกลุ่ม	389	192.370	.495		
		รวม	392	193.303			
4	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีประสบการณ์ ในการทำงาน สามารถช่วย ผู้ประกอบการ ประสบ ความสำเร็จเร็ว ขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	3	6.147	2.049	4.181	.001*
		ภายในกลุ่ม	389	190.621	.490		
		รวม	392	196.768			

ตารางที่ 4.22 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับพนักงาน (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน การประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
5	ทรัพยากรมนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	3	8.311	2.770	5.511	.001*

	มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ	ภายในกลุ่ม	389	195.557	.503		
		รวม	392	203.868			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับพนักงานพบว่า ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับพนักงาน

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	20.662	6.887	12.845	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	208.574	.536		
		รวม	392	229.237			
2	สภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	5.768	1.923	4.107	.007*
		ภายในกลุ่ม	389	181.620	.536		
		รวม	392	187.388			

ตารางที่ 4.23 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับพนักงาน (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P
-------	---	----	----	----	---	---

3	เงินทุนมีผลต่อ แนวคิดของ ผู้ประกอบการใน การดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.399	1.133	1.924	.125
		ภายในกลุ่ม	389	229.110	.589		
		รวม	392	232.509			
4	การระดมเงินทุน มีความสำคัญ สำหรับ ผู้ประกอบการ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	.738	.246	.520	.125
		ภายในกลุ่ม	389	184.178	.473		
		รวม	392	184.916			
5	การได้รับเงินทุน สนับสนุนจาก ภายนอกมี ความสำคัญต่อ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	45.828	15.276	14.559	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	408.162	1.049		
		รวม	392	453.990			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับพนักงานพบว่าเงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 4.24 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจกับพนักงาน

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน การประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P
-------	---	----	----	----	---	---

1	วัตถุประสงค์ที่มี คุณภาพในการ ผลิตมีส่วนช่วยให้ ผู้ประกอบการ ขายสินค้าได้มาก ขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	3	5.392	1.797	3.553	0.15
		ภายในกลุ่ม	389	196.791	.506		
		รวม	392	202.183			
2	วัตถุประสงค์ที่มี คุณภาพสามารถ สร้างความ จงรักภักดีใน ผลิตภัณฑ์ของ ลูกค้าที่มีต่อ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.343	.781	1.773	.152
		ภายในกลุ่ม	389	171.382	.506		
		รวม	292	173.725			
3	วัตถุประสงค์เป็น ส่วนประกอบที่ สำคัญอย่างหนึ่ง ของ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	19.317	.6439	15.214	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	164.642	.423		
		รวม	392	183.959			
4	ผู้ประกอบการจะ จัดหาวัตถุดิบ ภายในท้องถิ่น ก่อนที่จะจัดหา จากแหล่งอื่น	ระหว่างกลุ่ม	3	3.347	1.116	2.223	.085
		ภายในกลุ่ม	389	195.208	.502		
		รวม	392	198.555			

ตารางที่ 4.24 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับพนักงาน (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน การประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P
-------	---	----	----	----	---	---

5	ผู้ประกอบการจะ ทำการ เปรียบเทียบราคา ของวัตถุดิบก่อน เสมอที่จะซื้อ วัตถุดิบมาทำการ ผลิตเพื่อ ออกจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.219	1.105	1.738	.159
		ภายในกลุ่ม	389	154.908	.398		
		รวม	392	156.127			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับพนักงาน พบว่าวัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับพนักงาน

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ ประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	เครื่องจักรและ เทคโนโลยีที่ ทันสมัยมีส่วน ช่วยให้ ผู้ประกอบการ ประสบ ความสำเร็จใน ธุรกิจเร็วขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	3	3.314	1.105	1.738	.159
		ภายในกลุ่ม	389	247.302	.636		
		รวม	392	250.616			

ตารางที่ 4.25 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับพนักงาน (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ ประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P
-------	---	----	----	----	---	---

2	เครื่องจักรหรือ เครื่องมือที่มี ประสิทธิภาพมี ความสำคัญต่อ ความสำเร็จของ ผู้ประกอบการเป็น อย่างมาก	ระหว่าง กลุ่ม	3	7.658	2.553	4.656	.003*
		ภายในกลุ่ม	389	213.289	.548		
		รวม	392	220.947			
3	เครื่องจักรหรือ เครื่องมือที่ทันสมัย มีความสำคัญใน การประกอบธุรกิจ ของผู้ประกอบการ	ระหว่าง กลุ่ม	3	9.777	3.259	4.520	.004*
		ภายในกลุ่ม	389	280.452	.721		
		รวม	392	290.229			
4	เครื่องจักรและ เทคโนโลยีมีส่วน ช่วยให้ธุรกิจสามารถ กระจายสินค้าใน การผลิตได้มากขึ้น	ระหว่าง กลุ่ม	3	2.078	.693	.956	.413
		ภายในกลุ่ม	389	281.835	.725		
		รวม	392	283.913			
5	เครื่องจักรและ เทคโนโลยีมีส่วน ช่วยให้ธุรกิจสามารถ เพิ่มยอดขายในการ ประกอบธุรกิจ ได้มากขึ้น	ระหว่าง กลุ่ม	3	1.749	.583	.813	.487
		ภายในกลุ่ม	389	278.806	.717		
		รวม	392	280.555			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับพนักงานพบว่าเครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ ณ ระดับ นัยสำคัญ 0.05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับทุน

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	20.644	4.129	7.044	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	226.827	.586		
		รวม	392	247.471			
2	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	6.638	1.328	2.904	.014*
		ภายในกลุ่ม	387	176.940	.547		
		รวม	392	183.578			
3	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	15.078	3.016	6.548	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	178.225	.461		
		รวม	392	193.303			
4	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	5	11.121	2.224	4.636	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	185.648	.480		
		รวม	392	196.768			

ตารางที่ 4.26 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับทุน (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ	df	SS	MS	F	P
-------	-------------------------------	----	----	----	---	---

		ประกอบธุรกิจ					
5	ทรัพยากรมนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	5	9.415	1.883	3.748	.003*
	มีความสำคัญต่อ	ภายในกลุ่ม	387	194.453	.502		
	การประกอบ	รวม	392	203.868			
	ธุรกิจ						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับทุนพบว่า ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับทุน

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	5	7.907	1.581	2.765	.018*
	ของ ผู้ประกอบการ	ภายในกลุ่ม	387	221.330	.572		
		รวม	392	229.237			
2	เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.315	.663	1.390	.227
	ผู้ประกอบการใน	ภายในกลุ่ม	386	184.073	.477		
		การดำเนินธุรกิจ	รวม	392	187.388		

ตารางที่ 4.27 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับทุน (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P
-------	---	----	----	----	---	---

		ประกอบธุรกิจ					
3	เงินทุนมีผลต่อ แนวคิดของ ผู้ประกอบการใน การดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	5	9.290	1.858	3.221	.007*
		ภายในกลุ่ม	387	223.219	.577		
		รวม	392	232.509			
4	การระดมเงินทุน มีความสำคัญ สำหรับ ผู้ประกอบการ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	5	9.355	1.871	4.124	.001*
		ภายในกลุ่ม	387	175.561	.454		
		รวม	392	184.916			
5	การได้รับเงินทุน สนับสนุนจาก ภายนอกมี ความสำคัญต่อ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	23.317	4.663	4.190	.001*
		ภายในกลุ่ม	387	430.673	1.113		
		รวม	392	453.990			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับทุนพบว่า เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับทุน

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ	df	SS	MS	F	P
-------	-------------------------------	----	----	----	---	---

		ประกอบธุรกิจ					
1	วัตถุประสงค์ที่มี คุณภาพในการ ผลิตมีส่วนช่วยให้ ผู้ประกอบการ ขายสินค้าได้มาก ขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	5	7.507	1.501	2.985	.012*
		ภายในกลุ่ม	387	194.676	.503		
		รวม	392	202.183			
2	วัตถุประสงค์ที่มี คุณภาพสามารถ สร้างความ จงรักภักดีใน ผลิตภัณฑ์ของ ลูกค้าที่มีต่อ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	8.171	1.634	3.820	.002*
		ภายในกลุ่ม	387	165.554	.428		
		รวม	392	173.725			
3	วัตถุประสงค์เป็น ส่วนประกอบที่ สำคัญอย่างหนึ่ง ของ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	5.347	1.069	2.317	.043*
		ภายในกลุ่ม	387	178.612	.462		
		รวม	392	198.555			
4	ผู้ประกอบการจะ จัดหาวัตถุดิบ ภายในท้องถิ่น ก่อนที่จะจัดหา จากแหล่งอื่น	ระหว่างกลุ่ม	5	14.981	2.996	6.316	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	183.574	.474		
		รวม	392	198.555			

ตารางที่ 4.28 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจกับทุน (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ	df	SS	MS	F	P
-------	-------------------------------	----	----	----	---	---

		ประกอบธุรกิจ					
5	ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	5	14.707	2.941	8.049	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	141.420	.365		
		รวม	392	250.616			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับทุนพบว่า วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับทุน

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	5	8.729	1.746	2.793	0.017*
		ภายในกลุ่ม	387	241.887	.365		
		รวม	392	250.616			

ตารางที่ 4.29 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับทุน (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ	df	SS	MS	F	P
-------	-------------------------------	----	----	----	---	---

ประกอบธุรกิจ							
2	เครื่องจักรหรือ เครื่องมือที่มี ประสิทธิภาพมี ความสำคัญต่อ ความสำเร็จของ ผู้ประกอบการเป็น อย่างมาก	ระหว่างกลุ่ม	5	8.331	1.666	3.033	.011*
		ภายในกลุ่ม	387	212.616	.549		
		รวม	392	220.947			
3	เครื่องจักรหรือ เครื่องมือที่ทันสมัย มีความสำคัญใน การประกอบธุรกิจ ของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5	14.280	2.856	4.005	.001*
		ภายในกลุ่ม	387	275.949	.713		
		รวม	392	290.229			
4	เครื่องจักรและ เทคโนโลยีมีส่วน ช่วยให้ธุรกิจสาม รถกระจายสินค้า ในการผลิตได้มาก ขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	5	12.201	2.440	3.475	.004*
		ภายในกลุ่ม	387	271.713	.702		
		รวม	392	283.913			
5	เครื่องจักรและ เทคโนโลยีมีส่วน ช่วยให้ธุรกิจสาม รถเพิ่มยอดขายใน การประกอบธุรกิจ ได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	5	16.457	3.291	4.823	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	264.098	.682		
		รวม	392	280.555			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับทุนพบว่า เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของ

ผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับรายได้

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	11.033	2.758	4.526	.001*
		ภายในกลุ่ม	388	236.438	.609		
		รวม	392	247.471			
2	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	6.106	1.527	3.337	.011*
		ภายในกลุ่ม	388	177.471	.457		
		รวม	392	183.578			
3	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	3.788	.947	1.939	.103
		ภายในกลุ่ม	388	189.515	.488		
		รวม	392	193.303			

ตารางที่ 4.30 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับรายได้ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P
-------	---	----	----	----	---	---

4	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีประสบการณ์ ในการทำงาน สามารถช่วย ผู้ประกอบการ ประสบ ความสำเร็จเร็ว ขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	5.302	1.326	2.686	0.31
		ภายในกลุ่ม	388	191.466	.493		
		รวม	392	196.768			
5	ทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญต่อ การประกอบ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	3.156	.789	1.525	.194
		ภายในกลุ่ม	388	200.712	.517		
		รวม	392	203.868			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับ รายได้พบว่า ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับรายได้

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน	df	SS	MS	F	P
-------	----------------------------	----	----	----	---	---

		การประกอบธุรกิจ					
1	เงินทุนมีผลต่อ การขยายธุรกิจ ของ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	24.984	6.246	11.865	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	204.253	.526		
		รวม	392	229.237			
2	เงินทุนมีผลต่อ สภาพคล่องของ ผู้ประกอบการใน การดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	10.846	2.711	5.944	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	176.542	.456		
		รวม	392	187.388			
3	เงินทุนมีผลต่อ แนวคิดของ ผู้ประกอบการใน การดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	10.382	2.595	4.534	.001*
		ภายในกลุ่ม	388	222.127	.572		
		รวม	392	232.509			
4	การระดมเงินทุน มีความสำคัญ สำหรับ ผู้ประกอบการ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	17.142	4.286	9.911	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	167.774	.432		
		รวม	392	184.916			
5	การได้รับเงินทุน สนับสนุนจาก ภายนอกมี ความสำคัญต่อ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	25.031	6.258	5.660	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	428.959	1.106		
		รวม	392	453.990			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับ รายได้พบว่า เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของ ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การ

ระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจกับรายได้

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	วัตถุประสงค์ที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	7.984	6.258	5.660	.003*
		ภายในกลุ่ม	388	194.199	.501		
		รวม	392	202.183			
2	วัตถุประสงค์ที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้ำที่มีต่อผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	16.583	4.146	10.237	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	157.142	.405		
		รวม	392	173.725			
3	วัตถุประสงค์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	11.085	2.771	6.220	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	172.875	.446		
		รวม	392	183.959			

ตารางที่ 4.32 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจกับรายได้ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์	df	SS	MS	F	P
-------	--------------------------	----	----	----	---	---

		การประกอบธุรกิจ					
4	ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น	ระหว่างกลุ่ม	4	8.594	2.148	4.388	.002*
		ภายในกลุ่ม	388	189.961	.490		
		รวม	392	198.555			
5	ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	4	6.782	1.695	4.405	.002*
		ภายในกลุ่ม	388	149.345	.385		
		รวม	392	156.127			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับรายได้พบว่า วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่ายที่ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับรายได้

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ	df	SS	MS	F	P
-------	-------------------------------	----	----	----	---	---

ประกอบธุรกิจ							
1	เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	13.335	3.334	5.451	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	237.281	.536		
		รวม	392	250.616			
2	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก	ระหว่างกลุ่ม	4	12.943	3.236	5.451	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	208.004	.536		
		รวม	392	220.947			
3	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	11.628	2.907	4.048	.003*
		ภายในกลุ่ม	388	278.601	.718		
		รวม	392	290.229			

ตารางที่ 4.33 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับรายได้ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ	df	SS	MS	F	P
-------	-------------------------------	----	----	----	---	---

ประกอบธุรกิจ							
4	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	11.628	2.942	4.194	.002*
		ภายในกลุ่ม	388	272.147	.701		
		รวม	392	283.913			
5	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	15.276	3.819	5.586	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	265.279	.684		
		รวม	392	280.555			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับรายได้พบว่า เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน	df	SS	MS	F	P
-------	----------------------------	----	----	----	---	---

		การประกอบธุรกิจ					
1	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความสามารถ ช่วยเพิ่มรายได้ ให้กับ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	32.710	10.903	19.749	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	214.761	.552		
		รวม	392	247.471			
2	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความสามารถ ช่วยส่งเสริม ความสำเร็จให้กับ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	11.446	3.815	8.623	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	172.131	.442		
		รวม	392	183.578			
3	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความสามารถ ช่วยในการ แก้ปัญหาและ ตัดสินใจให้กับ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	8.018	2.964	6.137	.001*
		ภายในกลุ่ม	389	185.285	.483		
		รวม	392	193.303			
4	ทรัพยากรมนุษย์ ที่มีประสบการณ์ ในการทำงาน สามารถช่วย ผู้ประกอบการ ประสบ ความสำเร็จเร็ว ขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	3	8.893	2.964	6.137	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	187.876	.483		
		รวม	392	196.768			

ตารางที่ 4.34 ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน	df	SS	MS	F	P
-------	----------------------------	----	----	----	---	---

		การประกอบธุรกิจ					
5	ทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญต่อ การประกอบ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	17.018	5.673	11.810	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	186.850	.480		
		รวม	392	303.868			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจพบว่าทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน การประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	เงินทุนมีผลต่อ การขยายธุรกิจ ของ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	19.373	6.458	11.970	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	209.863	.539		
		รวม	392	229.237			
2	สภาพคล่องของ ผู้ประกอบการใน การดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.422	1.474	3.126	.026*
		ภายในกลุ่ม	388	182.966	.472		
		รวม	392	187.388			

ตารางที่ 4.35 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ	df	SS	MS	F	P
-------	-------------------------------	----	----	----	---	---

		ประกอบธุรกิจ					
3	เงินทุนมีผลต่อ แนวคิดของ ผู้ประกอบการใน การดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	13.196	4.399	7.802	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	219.313	.564		
		รวม	392	232.509			
4	การระดมเงินทุน มีความสำคัญ สำหรับ ผู้ประกอบการ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	8.561	2.854	6.294	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	176.355	.453		
		รวม	392	184.916			
5	การได้รับเงินทุน สนับสนุนจาก ภายนอกมี ความสำคัญต่อ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	28.311	9.437	8.624	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	425.679	1.094		
		รวม	392	453.990			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจพบว่า เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน	df	SS	MS	F	P
-------	----------------------------	----	----	----	---	---

การประกอบธุรกิจ							
1	วัตถุประสงค์ที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	3	8.327	2.776	5.570	.001*
		ภายในกลุ่ม	389	198.856	.498		
		รวม	392	202.183			
2	วัตถุประสงค์ที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	14.298	4.766	11.629	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	159.427	.498		
		รวม	392	202.183			
3	วัตถุประสงค์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	9.380	2.180	6.967	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	174.579	.494		
		รวม	392	183.959			
4	ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น	ระหว่างกลุ่ม	3	6.541	2.180	4.417	.005*
		ภายในกลุ่ม	389	192.014	.494		
		รวม	392	198.555			

ตารางที่ 4.36 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ใน	df	SS	MS	F	P
-------	----------------------------	----	----	----	---	---

การประกอบธุรกิจ							
5	ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	6.987	2.329	6.075	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	149.140	.383		
		รวม	392	156.127			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจพบว่า วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับชนิดธุรกิจ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการ	df	SS	MS	F	P
-------	-------------------------------	----	----	----	---	---

ประกอบธุรกิจ							
1	เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	3	7.546	2.515	4.026	.008*
		ภายในกลุ่ม	389	243.069	.625		
		รวม	392	250.616			
2	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก	ระหว่างกลุ่ม	3	10.512	3.504	6.477	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	210.435	.541		
		รวม	392	220.947			
3	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3	15.111	5.037	7.122	.000*
		ภายในกลุ่ม	389	275.118	.707		
		รวม	392	290.229			

ตารางที่ 4.37 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับชนิดธุรกิจ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
4	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	3	5.567	1.856	2.593	.052
		ภายในกลุ่ม	389	278.347	.716		
		รวม	392	283.913			
5	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	3	8.927	2.976	4.261	.006
		ภายในกลุ่ม	389	271.628	.698		
		รวม	392	280.555			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับชนิดธุรกิจพบว่า เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 แสดง ANOVA ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับการศึกษา

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	7.072	1.768	2.854	.024*
		ภายในกลุ่ม	388	240.398	.620		
		รวม	392	247.471			
2	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	7.361	1.840	4.052	.003*
		ภายในกลุ่ม	388	176.217	.454		
		รวม	392	183.578			
3	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	8.636	2.159	4.536	.001*
		ภายในกลุ่ม	388	184.667	.4764		
		รวม	392	193.303			
4	ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็ว	ระหว่างกลุ่ม	4	5.457	1.364	2.767	.027*
		ภายในกลุ่ม	388	191.312	.493		
		รวม	392	196.768			

	ขึ้น						
5	ทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญต่อ การประกอบ ธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	8.110	1.433	2.487	.003*
		ภายในกลุ่ม	388	195.758	.576		
		รวม	392	203.868			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับการศึกษาพบว่า ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับการศึกษา

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.731	1.433	2.487	0.43
		ภายในกลุ่ม	388	223.506	.576		
		รวม	392	229.237			
2	สภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	10.301	2.575	5.628	.000*
		ภายในกลุ่ม	387	177.087	.458		
		รวม	392	187.388			

ตารางที่ 4.39 ANOVA ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับการศึกษา (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ		df	SS	MS	F	P
3	เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.009	1.252	2.136	.076
		ภายในกลุ่ม	388	227.500	.586		
		รวม	392	232.509			
4	การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.038	1.260	2.717	.030*
		ภายในกลุ่ม	388	179.878	.464		
		รวม	392	184.916			
5	การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	33.489	8.372	7.725	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	420.500	1.084		
		รวม	392	453.990			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 ผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับการศึกษาพบว่า เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 ANOVA ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับอายุ

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	วัด ฤ ดิ บ ที่ มี คุณภาพในการ ผลิตมีส่วนช่วยให้ ผู้ประกอบการ ขายสินค้าได้มาก ขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	9.258	2.315	4.655	.001*
		ภายในกลุ่ม	388	192.925	.497		
		รวม	392	202.183			
2	วัดฤดิบที่มี คุณภาพสามารถ สร้างความ จงรักภักดีใน ผลิตภัณฑ์ของ ลูกค้าที่มีต่อ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	9.348	2.337	5.516	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	164.377	.424		
		รวม	392	173.725			
3	วัดฤดิบเป็น ส่วนประกอบที่ สำคัญอย่างหนึ่ง ของ ผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	8.955	2.239	4.964	.001*
		ภายในกลุ่ม	388	175.004	.451		
		รวม	392	183.959			
4	ผู้ประกอบการจะ จัดหา วัต ฤ ดิ บ ภายในท้องถิ่น ก่อนที่จะจัดหา จากแหล่งอื่น	ระหว่างกลุ่ม	4	12.936	3.234	6.760	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	185.619	.478		
		รวม	392	198.555			

ตารางที่ 4.40 ANOVA ปัจจัยด้านวัดฤดิบในการประกอบธุรกิจกับอายุ (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
5	ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	4	5.604	1.401	3.612	.007*
		ภายในกลุ่ม	388	150.523	.388		
		รวม	392	156.127			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับการศึกษาพบว่า วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับการศึกษา

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
1	เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	12.203	3.051	4.965	.001*
		ภายในกลุ่ม	388	238.413	.614		
		รวม	392	250.616			

ตารางที่ 4.41 ANOVA ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับการศึกษา
(ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ	df	SS	MS	F	P	
2	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก	ระหว่างกลุ่ม	4	16.047	4.012	7.597	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	204.899	.528		
		รวม	392	220.947			
3	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	4	13.879	3.470	4.872	.001*
		ภายในกลุ่ม	388	276.350	.712		
		รวม	392	290.229			
4	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	24.815	6.204	9.290	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	259.098	.668		
		รวม	392	283.913			
5	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	17.739	4.435	6.547	.000*
		ภายในกลุ่ม	388	262.816	.677		
		รวม	392	280.555			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับการศึกษาพบว่า เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจ

ของผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05 ไม่แตกต่างกัน

4.4 ผลการสัมภาษณ์ ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี สามารถที่จะแบ่งประเภทธุรกิจออกได้สามประเภทได้แก่

1. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบธุรกิจบริการ อันได้แก่ ผู้ประกอบการ ร้านอาหาร ร้านสปาและนวดแผนไทย
2. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบธุรกิจการพาณิชย์กรรมได้แก่ ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก และร้านขายของชำ
3. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบธุรกิจการผลิตได้แก่การรับจ้างผลิตสินค้าให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยตนเอง

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแต่ละประเภทจะมีปัจจัยที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจ ปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของแต่ละธุรกิจที่แตกต่างกัน

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบธุรกิจบริการประเภทร้านอาหาร ร้านสปาและนวดแผนไทยนั้น ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของธุรกิจส่วนใหญ่มาจากปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ และวัตถุดิบเป็นสำคัญ ธุรกิจร้านอาหารหรือสถานบันเทิงต่าง ๆ นั้นจะมุ่งเน้นการสร้างความประทับใจของการบริการเพื่อเป็นจุดเด่นของธุรกิจเป็นหลัก เนื่องจากลูกค้าที่มาใช้บริการส่วนใหญ่จะประทับใจในการบริการของทางธุรกิจและวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการบริการ เช่นวัตถุดิบต้องมีความใหม่สดในการปรุงอาหารให้แก่ลูกค้าที่ต้องสด ใหม่ ไม่ค้างคืน ตลอดจนปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ที่จะต้องมีความรู้ความสามารถในการบริการเช่นการปรุงรสอาหาร ต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงทุกครั้งที่ลูกค้ามาใช้บริการและตัวพนักงานที่ให้บริการจะต้องมีอัธยาศัยที่ดีและมีการบริการรวดเร็วในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้ามากที่สุดในส่วนจากร้านสปาและนวดแผนไทยนั้นจะมุ่งเน้นปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากธุรกิจมีความจำเป็นต้องใช้ตัวบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการจับเส้นและนวดเพื่อบำบัดการผ่อนคลายนั้นจะต้องได้รับการอบรมและมีใบประกอบวิชาชีพการนวดแผนไทยจากกรมการแผนของกระทรวงสาธารณสุขเป็นสิ่งสำคัญซึ่งเป็นที่ยากมากในการรับสมัครพนักงานมาบริการในธุรกิจดังกล่าวถึงแม้ธุรกิจดังกล่าวจะไปได้ดีเนื่องจากมีผู้มาใช้บริการค่อนข้างมากก็ตามในส่วนของวัตถุดิบที่ให้บริการแก่ลูกค้า นั้นจะต้องมุ่งเน้นวัตถุดิบที่มีคุณภาพดีที่มีกลิ่นหอมและทำให้ลูกค้ารู้สึกผ่อนคลาย

คล้ายจากแนวคิดของลูกค้าด้วยกลิ่นที่ลูกค้าเป็นผู้เลือกเช่นกลิ่นกุหลาบ กลิ่นมะลิของ ฐูปหอม และสบู่ที่ใช้แนวคิดเพื่อผ่อนคลายเป็นต้นส่วนปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจประเภทบริการนั้นจะมุ่งเน้นไปที่เงินทุนในการดำเนินงานเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากเงินทุนที่ใช้หมุนเวียนธุรกิจนั้นเป็นสิ่งสำคัญของธุรกิจบริการดังกล่าว ต้องมีการสำรองไว้ใช้ในการซื้อวัตถุดิบที่มีราคาแพงขึ้นสำหรับธุรกิจร้านอาหารและสถานบันเทิงและปัญหาด้านทรัพยากรมนุษย์เนื่องจากการที่รัฐบาลประกาศห้ามใช้แรงงานต่างด้าวและมีการผลักดันให้แรงงานต่างด้าวกับประเทศผู้ประกอบธุรกิจที่ใช้แรงงานต่างด้าวที่ไม่ขึ้นทะเบียนจะมีความผิดทางกฎหมาย มีโทษทั้งจำและปรับนั้นทำให้แรงงานต่างด้าวที่ทำอยู่ได้เดินทางกับภูมิลำเนาของตนเองเนื่องจากกลัวถูกจับทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ทำธุรกิจบริการเช่นร้านอาหารและสถานบันเทิงต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จได้ประสบกับปัญหาที่เกิดขึ้นถึงแม้ทางผู้ประกอบการเองจะให้ผลตอบแทนและสวัสดิการต่าง ๆ มีค่าเทียบเท่าค่าแรงขั้นต่ำตามที่รัฐบาลได้ประกาศไว้ก็ตามการแก้ปัญหาของธุรกิจบริการถึงแม้จะใช้ทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นคนไทยโดยประกาศการรับสมัครก็ตามก็ไม่สามารถที่จะหาได้เพราะคนไทยมองอาชีพพนักงานการให้บริการเป็นอาชีพที่ไม่มีเกียรติถึงแม้จะมีค่าแรงงานมากกว่าค่าแรงขั้นต่ำก็ตามในส่วนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ให้บริการสปาและนวดแผนไทยนั้นจะประสบปัญหาในแง่ของทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญเนื่องจากจะหาผู้ที่สามารถนวดแผนไทยที่ได้รับการรับรองจากกรมการแผนไทยนั้นหาค่อนข้างยากส่วนใหญ่ตัวพนักงานจะเป็นแบบจำกันมาว่าจะนวดตรงจุดใดบ้างโดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะต้องมีการจัดหาวิทยากรมาทำการอบรมการให้บริการแก่พนักงานก่อนที่จะเริ่มธุรกิจเนื่องจากธุรกิจเกรงว่าถ้าเกิดการให้บริการธุรกิจดังกล่าวแล้วเกิดความผิดพลาดแก่ลูกค้านั้นจะนำมาถึงการฟ้องร้องผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะจัดหาพนักงานการนวดจากโรงเรียนการอบรมการนวดแผนไทยต่าง ๆ เช่นโรงเรียนการนวดที่วัดโพธิ์ เป็นต้น

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจพาณิชยกรรมนั้นปัจจัยที่ส่งเสริมความสำคัญของธุรกิจประเภทนี้ ได้แก่เงินทุนหมุนเวียนในการซื้อสินค้ามาเพื่อจำหน่ายให้แก่ลูกค้า และปัจจัยด้านวัตถุดิบของชนิดสินค้าจะต้องมีความหลากหลายสามารถที่จะให้ลูกค้าเลือกซื้อได้ตามทุนทรัพย์ของลูกค้าเป็นสำคัญ เนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่จะมีฐานะในระดับรายได้ปานกลางจะทำการซื้อสินค้าเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเพราะถ้าลูกค้าต้องการจะซื้อสินค้าในปริมาณที่มากส่วนใหญ่ลูกค้าจะทำการซื้อจากร้านค้าปลีกขนาดใหญ่เช่นโลตัสและแมกโคร ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรในการผลิตสินค้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจพาณิชยกรรมไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเลยโดยปัญหาที่สำคัญของธุรกิจพาณิชยกรรมนั้นได้แก่ปัญหาเรื่องคู่แข่งที่เป็นร้านสะดวกซื้อที่เปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนปัจจัยอื่นๆธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะประสบอยู่ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ผู้ประกอบการนั้นไม่ประสบปัญหาหากแต่ควรเนื่องจากผู้ประกอบการจะนิยมใช้บุคคลในครอบครัวหรือเครือญาติมาช่วยในการทำงานแต่ ปัญหาที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทพาณิชยกรรมต้องการ

ความช่วยเหลือจากภาครัฐบาลคือช่วยเหลือในแง่เงินทุนหมุนเวียน เนื่องจากผู้ประกอบการต้องการเงินทุนมาใช้จ่ายในการซื้อสินค้าที่หลากลายให้กับลูกค้าสาเหตุเพราะราคาสินค้าถ้าซื้อผ่านผู้ผลิตสินค้าโดยตรงจะถูกมากแต่การซื้อจากผู้ผลิตโดยตรงจะต้องทำการจัดซื้อด้วยเงินสด ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถที่จะมีเงินทุนมาจัดซื้อสินค้าได้มากเท่าที่ควร สิ่งที่ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทพาณิชยกรรมประสบความสำเร็จได้แก่การใช้ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นคนในครอบครัวเป็นหลัก

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทรับจ้างผลิตสินค้าธุรกิจประเภทนี้จะประสบความสำเร็จของธุรกิจเนื่องจากได้งานตามที่สั่งไว้และตรงเวลาในการนัดหมายโดยแรงงานที่ใช้จะเป็นแรงงานที่มีฝีมือและใช้วัตถุดิบในการผลิตจากเจ้าประจำทำให้สามารถวางใจในเรื่องคุณภาพของวัตถุดิบได้ในระดับหนึ่ง แต่ประสบปัญหาในเรื่องแรงงานเช่นเดียวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธุรกิจประเภทบริการกล่าวคือจะพบปัญหาอันมาจากเรื่องแรงงานเพราะธุรกิจมีความจำเป็นต้องใช้แรงงานต่างด้าวมาในการทำงานในโรงงานเพราะงานประเภทนี้จำเป็นต้องใช้พลังงานมากในการผลิตซึ่งแรงงานไทยมองว่าทำงานหนักและได้ผลตอบแทนไม่คุ้ม จึงทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเลือกที่จะใช้แรงงานต่างด้าว แต่ก็กลับมาประสบกับอุปสรรคที่รัฐบาลออกกฎหมายให้แรงงานต้องมาขึ้นทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าไม่ทำตามกฎหมายจะต้องถูกบทลงโทษที่รุนแรงแรงงานส่วนใหญ่เลยหนีกับประเทศตัวเองเป็นส่วนใหญ่ และประสบกับปัญหาอีกด้านคือด้านวัตถุดิบเนื่องจากวัตถุดิบบางอย่างไม่สามารถที่หาได้จากในท้องที่ได้ต้องสั่งวัตถุดิบในการผลิตจากจังหวัดอื่นมาทำการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายจึงทำให้ต้องตั้งราคาสินค้าสูงกว่าเดิมแต่ที่ธุรกิจยังสามารถประกอบการอยู่ได้เนื่องจากลูกค้าที่เคยทำธุรกิจด้วยมานานหรือที่เรียกว่าลูกค้าเก่าๆเท่านั้น ส่วนปัญหาเรื่องเงินทุนที่ใช้ในการประกอบยังไม่ประสบกับปัญหาเท่าไรเนื่องจากเมื่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทนี้ทำการสั่งซื้อวัตถุดิบในการผลิตจะได้รับระยะเวลาในการชำระค่าวัตถุดิบในการผลิตที่นานกว่าเดิมประมาณ 1 สัปดาห์เป็นส่วนใหญ่ทำให้ผู้ประกอบการสามารถที่จะยังพอมีเงินทุนมาใช้หมุนเวียนในธุรกิจของตนเองได้ในระยะหนึ่ง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นหาลำดับปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5.1 สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างมีเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.4 และเพศชายคิด เป็นร้อยละ 33.6 กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 30-40 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.7 กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.6 กลุ่มตัวอย่างมีประเภทอาชีพธุรกิจบริการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 59. กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพนักงาน 1-15 คนอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 67.9 กลุ่มตัวอย่างจำนวนเงินทุนในการประกอบการน้อยกว่า 1,000,000 บาทอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.8 กลุ่มตัวอย่างจำนวนรายได้ต่อเดือนของการประกอบการน้อยกว่า 50,000 บาทอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 47.8 กลุ่มตัวอย่างปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของการประกอบการเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.1 กลุ่มตัวอย่างปัญหาและอุปสรรคของการประกอบการเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.1 ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.21, SD มีค่าเท่ากับ 0.78) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.25 ,SD มีค่าเท่ากับ 0.79) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.35 SD มีค่าเท่ากับ 0.68) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.20, SD มีค่าเท่ากับ 0.82)

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน พบว่าเพศที่ต่างกันมีความเห็นเรื่องทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเพศหญิงมีความเห็นสูงกว่าเพศชาย เพศที่ต่างกันมีความเห็นต่อการได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อ

ผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเพศหญิงมีความเห็นสูงกว่าเพศชาย พบว่าเพศที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพศชายมีความเห็นสูงกว่าเพศหญิง เพศที่ต่างกันมีความเห็นว่าเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยเพศหญิงมีความเห็นสูงกว่าเพศชาย และผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับอายุพบว่าทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับอายุพบว่า เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกันปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับอายุพบว่าวัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่ายไม่แตกต่างกันอย่าง โดยผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับอายุพบว่า เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น ไม่แตกต่างกัน และผลการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับพนักงานพบว่า ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับพนักงานพบว่าเงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของ

ผู้ประกอบการ เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับพนักงานพบว่าวัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับพนักงานพบว่าเครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกันผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับพนักงานพบว่า ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ไม่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับพนักงานพบว่า เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับพนักงานพบว่าวัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย ไม่แตกต่างกันและผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับพนักงานพบว่าเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น ไม่แตกต่างกัน โดยผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับรายได้พบว่า ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการไม่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับรายได้พบว่า เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ เงินทุนมีผลต่อ

แนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับรายได้พบว่า วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่ายที่ไม่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับรายได้พบว่า เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น ไม่แตกต่างกัน โดยผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจพบว่าทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจพบว่า เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับชนิดธุรกิจพบว่า วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่ายไม่แตกต่างกันผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการกับชนิดธุรกิจพบว่า เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อ

ความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจกับการศึกษาพบว่า ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน โดยผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจกับการศึกษาพบว่า เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจกับการศึกษาพบว่า วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย ไม่แตกต่างกัน โดยปัญหาและอุปสรรคของปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคือ ปัญหาด้านเงินทุนในการขยายธุรกิจมาเป็นลำดับแรกและอุปสรรคสำคัญของการส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจคือกฎหมาย กฎระเบียบและขั้นตอนในการจัดหาแรงงานหรือปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ที่มีขั้นตอนที่มากเกินไปและมีระยะเวลาในการขออนุญาตในการขอแรงงานต่างด้าวที่จะทำงานในสถานประกอบการของวิสาหกิจนั้นใช้เวลานานเกินความจำเป็น

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยจะพบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะเป็นเพศหญิงเสียส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 30-40 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและมีประเภทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจบริการมากที่สุดและมีจำนวนพนักงาน 1-15 คนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยใช้จำนวนเงินทุนในการประกอบการน้อยกว่า 1,000,000 บาท จำนวนรายได้ต่อเดือนของการประกอบการน้อยกว่า 50,000 บาท ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของการประกอบการเกี่ยวกับเงินทุนในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ปัญหาและอุปสรรคของการประกอบการเกี่ยวกับเงินทุนในการ

ประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.21, SD มีค่าเท่ากับ 0.78) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.25 ,SD มีค่าเท่ากับ 0.79) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.35 SD มีค่าเท่ากับ 0.68) ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 4.20, SD มีค่าเท่ากับ 0.82) ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยด้านเงินทุน ปัจจัยด้านวัตถุดิบ และปัจจัยด้านเครื่องจักรส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีไม่มีความแตกต่างซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐวุฒิ วิเศษ (2555: บทคัดย่อ) ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบธุรกิจบริการประเภทร้านอาหาร ร้านสปาและนวดแผนไทยนั้นปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของธุรกิจส่วนใหญ่มาจากปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ และวัตถุดิบเป็นสำคัญ ธุรกิจร้านอาหารหรือสถานบันเทิงต่าง ๆ นั้นจะมุ่งเน้นการสร้างความประทับใจของการบริการเพื่อเป็นจุดเด่นของธุรกิจเป็นหลัก วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจพาณิชยกรรมนั้น ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของธุรกิจประเภทนี้ได้แก่เงินทุนหมุนเวียนในการซื้อสินค้ามาเพื่อจำหน่ายให้แก่ลูกค้าและปัจจัยด้านวัตถุดิบของชนิดสินค้าจะต้องมีความหลากหลายสามารถที่จะให้ลูกค้าเลือกซื้อได้ตามทุนทรัพย์ของลูกค้าเป็นสำคัญวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทรับจ้างผลิตสินค้าจะประสบความสำเร็จจากชิ้นงานที่ได้ตรงตามสั่งของลูกค้าเนื่องจากแรงงานที่ใช้จะเป็นแรงงานที่มีฝีมือ

และวัตถุดิบจากแหล่งผลิตของวัตถุดิบเองที่เป็นเจ้าประจำทำให้มั่นใจเรื่องของคุณภาพในระดับหนึ่ง แต่ปัญหาที่ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพบนั้นประกอบด้วยปัญหาในแง่ของเงินทุนหมุนเวียนเป็นประเด็นสำคัญและอุปสรรคของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ค้นพบนั้นได้แก่การหาแหล่งงานทุนหมุนเวียนที่มาใช้ในการประกอบธุรกิจและแรงงานที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ เนื่องจากการติดข้อกฎหมายของรัฐบาลว่าด้วยแรงงานต่างด้าวที่ต้องขึ้นทะเบียนซึ่งงานบางอย่างแรงงานไทยไม่นิยมทำงาน

5.3 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่รัฐบาลควรจะสนับสนุนแหล่งเงินทุนหมุนเวียนแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มากกว่านี้ เนื่องจากแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธนาคารพาณิชย์นั้นมีเงื่อนไขในการปล่อยกู้ค่อนข้างยุ่งยากตลอดจนต้องมีหลักทรัพย์ในการขอกู้ดังนั้นการลดเงื่อนไขในการขอกู้เพื่อใช้ในเงินทุนในการหมุนเวียนหรือขยายธุรกิจจะสามารถช่วยธุรกิจสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้และรัฐบาลควรที่จะลดขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าวที่ต้องขึ้นทะเบียนให้รวดเร็วกว่าที่เป็นอยู่ตลอดจนชลอกกฎหมายที่บังคับใช้แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนออกไปก่อน

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรีในควรได้รับการแก้ไขคือ

เชิงนโยบาย

1. รัฐบาลควรมีนโยบายในเรื่องการจัดตั้งสถาบันส่งเสริมแหล่งเงินทุนเวียนขนาดเล็กสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละอำเภอเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการนอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์ของเอกชน
2. รัฐบาลควรมีนโยบายผ่อนคลายเรื่องเงื่อนไขของแรงงานต่างด้าวลงให้สามารถทำงานได้หลากหลายประเภทมากกว่าที่กฎหมายกำหนด

เชิงปฏิบัติการ

1. รัฐบาลควรผ่อนคลายเงื่อนไขของการจัดหาเงินทุนหมุนเวียนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากธนาคารพาณิชย์ลงจากที่เป็นอยู่
2. รัฐบาลควรผ่อนคลายเงื่อนไขของแรงงานต่างด้าวลงให้สามารถทำงานได้หลายประเภทมากกว่าที่กฎหมายกำหนด

เชิงวิชาการ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรจะทำการศึกษาและค้นหาปัจจัยด้านอื่นๆที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

บรรณานุกรม

กรมสรรพากร (2560) “ข้อกำหนดการจัดตั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” สืบค้น 28 กันยายน

2560. จาก [http:// http://www.rd.go.th](http://www.rd.go.th)

จิตาภา ธัญญรัตน์วานิช. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี**.รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2555). **ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี**.รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

- ธนวุฒิ พิมพ์กี. (2556). **การเป็นผู้ประกอบการทางธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. (2551). **ระเบียบวิจัยทางสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่10. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- บริษัทประกันสินทรัพย์สินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (2560). “**สถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**” สืบค้น13มิถุนายน 60 , จาก <http://www.tcg.or.th>
- โนวาบิส (2560)“**ความหมายของธุรกิจ SMEs หรือ ธุรกิจขนาดย่อม**” สืบค้น 26 กันยายน 2560.
จาก <https://www.novabizz.com/Business>
- สาคร สุขศรีวงศ์. (2559). **การจัดการ: จากมุมมองนักบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่14. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำเร็จ บรมฤทธิ์. (2553). **ปัจจัยความสำเร็จทางการประกอบการของธุรกิจชุมชน: กรณีศึกษากลุ่มแม่บ้านเกษตรกรแปรรูปอาหารบ้านจอมแจ้ง ตำบลสีกาย อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2554). **สถิติเบื้องต้นและการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุภางค์ จันทวานิช . (2559). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 23. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.(2543). “**พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พศ2543**” สืบค้น 13มีย.2560.จาก
<http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%CA58/%CA58-20-9999-update.pdf>
- สำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2560) “**มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**” สืบค้น 12 มิถุนายน 60 , จาก
http://www.sme.go.th/th/images/data/SR/download/2017/report_year/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%AA%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B8%9B%E0%B8%9C%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%A3/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%201.pdf
- สำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2560) “**จำนวนสถานประกอบการ จำแนกตามประเภท**” สืบค้น 12 มิถุนายน 60 , จาก

http://www.sme.go.th/th/images/data/SR/download/2017/report_year/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%AA%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B8%9B%E0%B8%9C%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%A3/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%201.pdf

Henri Fayol (1916) “14 Principles of Management of Henri Fayol ” สืบค้น 12 มิถุนายน 60 , จาก <https://www.toolshero.com/management/14-principles-of-management/>

ภาคผนวก

ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน
จังหวัดนนทบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของ
ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี ข้อมูลที่ได้รับจากท่าน เป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้สำหรับการปรับปรุง
แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัด
นนทบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. น้อยกว่า 30 ปี

2. 30- 40 ปี

3. 41 – 50 ปี

4. 51- 60 ปี   5. มากกว่า 60 ปี

3. ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. ประถมศึกษา   2. มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า   3. มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

4. ปริญญาตรี   5. สูงกว่าปริญญาตรี   6. อื่นๆ (ระบุ).....

4. ประเภทอาชีพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. ธุรกิจบริการ   2. ธุรกิจการพาณิชย์กรรม   3. ธุรกิจการผลิต

5. จำนวนพนักงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีอยู่

1. 1-15 คน   2. 16-30 คน   3. 31-45 คน   4. มากกว่า 45 คน

6. จำนวนเงินทุนในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. น้อยกว่า 1,000,000 บาท   2. 1-10,000,000 บาท   3. 10,000,001-20,000,000 บาท

4. 20,000,001-30,000,000 บาท   5. 30,000,001-40,000,000 บาท

6. มากกว่า 40,000,000 บาท

7. รายได้ต่อเดือนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. น้อยกว่า 50,000 บาท   2. 50,000-100,000 บาท   3. 100,001-150,000 บาท

4. 150,001-200,000 บาท   5. มากกว่า 200,000 บาท

8. ท่านคิดว่าปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. ทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ   2. เงินทุนในการประกอบธุรกิจ

3. เครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบธุรกิจ

4. วัตถุดิบ

ในการประกอบธุรกิจ

9. ท่านคิดว่าปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1 ทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ

2 เงินทุนในการดำเนินประกอบ

ธุรกิจ

3 เครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบธุรกิจ

4 วัตถุดิบใน

การประกอบธุรกิจ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนนทบุรี

ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ในการประกอบธุรกิจ					
ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ					
ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยส่งเสริมความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการ					
ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถช่วยในการแก้ปัญหาและตัดสินใจให้กับผู้ประกอบการ					
ทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสามารถช่วยผู้ประกอบการประสบความสำเร็จเร็วขึ้น					
ทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ					
ปัจจัยด้านเงินทุนในการดำเนินประกอบธุรกิจ					
เงินทุนมีผลต่อการขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ					
เงินทุนมีผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ					

	เงินทุนมีผลต่อแนวคิดของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ					
	การระดมเงินทุนมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ					
	การได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายนอกมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการ					
ปัจจัยด้านวัตถุดิบในการประกอบธุรกิจ						
	วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการขายสินค้าได้มากขึ้น					
	วัตถุดิบที่มีคุณภาพสามารถสร้างความจงรักภักดีในผลิตภัณฑ์ของลูกค้าที่มีต่อผู้ประกอบการ					
	วัตถุดิบเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ประกอบการ					

	ปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการ	ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของผู้ประกอบการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ผู้ประกอบการจะจัดหาวัตถุดิบภายในท้องถิ่นก่อนที่จะจัดหาจากแหล่งอื่น					
	ผู้ประกอบการจะทำการเปรียบเทียบราคาของวัตถุดิบก่อนเสมอที่จะซื้อวัตถุดิบมาทำการผลิตเพื่อออกจำหน่าย					
ปัจจัยด้านเครื่องจักร หรือ เครื่องมือในการประกอบกิจการ						
	เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในธุรกิจเร็วขึ้น					
	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก					
	เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมีความสำคัญในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ					
	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถกระจายสินค้าในการผลิตได้มากขึ้น					
	เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ธุรกิจสามารถเพิ่มยอดขายในการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....ขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อ

